

Giới thiệu Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ

Đọc truyện Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ của tác giả Miyakozuka Ryo sẽ đưa bạn đến với thế giới truyện teen hay với những tình khúc nồng nàn đầy thơ mộng tuổi học trò.

Một ngày đẹp trời truyện là nó đang tung tăng dạo phố thì gặp Ánh -con bạn thân từ thời nôi khổ với nó -ấy mày đi chơi mà không rủ tao ha- nhỏ anh hai tay chống hông

-hihi đi một mình mới vui....-nó nói lấp lửng-... nhưng đi với mày vui hơn

-mày đó.....-Ánh chỉ trán nó -au làm thế ngu đi đó-nó xoa trán

-ngu thì kệ mày liên quan gì đến tao.mày định đi đâu vậy -Ánh hỏi

-đi mua một ít đồ cho mẹ

-vậy đi chung đi tao cũng cần mua một số thứ-nó và Ánh cùng nhau đi vào một cửa tiệm tạp hóa thì anh thấy 1 người con trai vô cùng handsome

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Một ngày đẹp trời nó đang tung tăng dạo phố thì gặp Ánh -con bạn thân từ thời nôi khổ với nó -ấy mày đi chơi mà không rủ tao ha- nhỏ anh hai tay chống hông

-hihi đi một mình mới vui....-nó nói lấp lửng-... nhưng đi với mày vui hơn

-mày đó.....-Ánh chỉ trán nó -au làm thế ngu đi đó-nó xoa trán

-ngu thì kệ mày liên quan gì đến tao.mày định đi đâu vậy -Ánh hỏi

-đi mua một ít đồ cho mẹ

-vậy đi chung đi tao cũng cần mua một số thứ-nó và Ánh cùng nhau đi vào một cửa tiệm tạp hóa thì anh thấy 1 người con trai vô cùng handsome

-huong oi tao thấy 1 anh đẹp trai cực-Ánh khêu nó

-hừ-nó quay mặt lại-đầu

-kia kìa-Ánh chỉ tay ra cửa-đẹp trai thật nhưng kệ đời người ta liên quan gì đến mình-nó tiếp tục lựa đồ

-mày chẳng có mắt thẩm mỹ gì cả không nói truyện với mày nữa-Ánh cũng chọn đồ với nó

--chị ơi thanh toán cho em-nó mang những thứ mua ra quầy thu ngân

-của em hết 100 ngàn-chị thu ngân cho mọi thứ vào túi bóng đưa cho nó

nó và Ánh sau khi mua đồ xong thì cũng về nhà nó -mẹ ơi con về rồi-nó gọi to-đã mua đủ cho mẹ chưa -mẹ nó gọi với ra-rồi đấy ạ -nó sạch bách đồ cho mẹ nó

-con chào bác -Ánh lễ phép-Ánh đẩy há vào nhà chơi đi.

Ánh ngồi chơi được một lúc thì nó người tới mua hàng vị khách này là 1 soái ca

-huong ra bán hàng kia -Ánh bảo nó -tao biết rồi -nhanh lên hay để tao bán hộ cho,

-mày có biết gì đâu mà bán ngồi im đây được rồi

chàng trai đó mua xong vừa đi khỏi thì Ánh kêu nó -đẹp trai à nha

-ừ đẹp-nó cũng trả lời qua loa

-mày thật là ... làm tao mất hết cả cảm hứng ngắm trai đẹp rồi

-người ta đi rồi còn đâu nữa mà hứng với chả k

-chán mày quá tao về đây

-ừ về đi k tiền

-có cần phải phũ phàng thế k

-rồi... về đi cô k tí nữa tan trường đi theo trai lạc mất k biết đường về bây giờ-nó trêu Ánh

-mày thật là... chỉ đc cái nước nói chuẩn

-bác ơi con về đây ạ-Ánh nói to để mẹ nó trong nhà nghe thấy

-vừa đến đã về rồi à ờ lại chơi tí đã con-mẹ nó nói

-thôi con về đây kéo bố mẹ con lo

-ừ. về cẩn thận nhé đừng theo anh nào nha con-mẹ nó trêu

-vâng ạ-Ánh cười tí chạy đi luôn

-Mẹ à con lên phòng đây mẹ trông quán nha

-ừ con đi nghỉ ngơi đi

-vâng

Nó về phòng liền trèo ngay lên giường lấy 1 quyển tiểu thuyết "hoa tư dân" để đọc đến khi mẹ nó gọi nó đi ăn cơm thì mất nó mới bót lòi và rời ra khỏi cuốn tiểu thuyết yêu quái ý lộn yêu quý

-mẹ à ba con về chưa-nó vừa xuống lầu đã hỏi

-chưa nhưng chắc ba con sắp về rồi đấy -đúng lúc đó thì ba nó về-ba sao hôm nay ba về muộn vậy

-tại ba còn ở lại lĩnh lương

-vậy ba mau đi tắm rồi còn ăn cơm

trong bữa cơm ba nó nói -huong à ba có một cái học bổng vào trường star ba muốn con sẽ chuyển sang đó học

-ba ba lấy học bổng ở đâu vậy

-đúng đó ông lấy ở đâu vậy-mẹ nó hỏi

-tôi được một người bạn cho

-nhưng bố à con k muốn xa bạn bè với lại học lực của con cũng bình thường mà con sợ vào đó sẽ k theo kịp các bạn

-cái đó thì.....nếu có thể bà sẽ tìm cách cho Ánh sang học cùng con cho có bạn

-nhưng mà

-cứ quyết định vậy đi

ĐÂY LÀ CÂU CHUYỆN ĐẦU TAY CỦA MÌNH NẾU CÓ GÌ K HÀI LÒNG MONG CÁC BẠN ĐỪNG NÉM DÉP NHÉ CÓ GÌ CỨ

CMT CHO MÌNH ĐỂ MÌNH CÒN CHỈNH SỬA

THANKS CÁC BẠN NHIỀU

Chương 2

Hôm sau nó đi học để làm thủ tục chuyển trường. Ánh trông thấy nó buồn buồn liền hỏi:

-sao hôm nay mày buồn vậy?

-haizzz tao sắp phải chuyển trường r-nó thờ dài

-gì-Ánh hét lên-có thật k mày vào trường nào???

-trường star, nhưng tao đâu có muốn xa mày và mọi người đâu

-đi thôi hôm nay tao đưa mày đi ăn tiệc chia tay

-để chiều đi bây giờ vào lớp r

-ừ

Suốt buổi học nó ngồi im thin thít nhiều lúc nằm dài ra

bàn chán nản Ánh thấy nó như vậy cũng chẳng nói gì vì nhỏ quá hiểu tính nó.

RENG RENG RENG-tiếng chuông báo hiệu hết giờ vang lên

-đi thôi hết giờ r-Ánh kêu nó

-ừ ăn bữa cuối-nó nản

-mày cứ làm như là k còn gặp nhau nữa ấy

-thì tao chuyển đi r rất ít khi có thể gặp nhau

-đến lúc đó tao sẽ ra nhà mày lo gì

-ừ ha vậy đi thôi -nó vui trở lại

-bây h đi ăn trước hay đi chơi trước-Ánh hỏi

-đi ăn để nạp năng lượng trước rồi mới đi đc chứ

-vậy đi ăn thôi còn chán chừ gì nữa

Tại quán "ngon dã man"-nơi mà nó và Ánh thường lui tới. Nó và Ánh thi nhau gọi món mà k để ý rằng mọi người đang nhìn tụi nó như sinh vật lạ. Sau khi bà chủ mang đồ ăn ra 2 đứa nó cắm đầu vào ăn k quan tâm tới việc bên ngoài. Một số người đã phải thốt lên "đúng là 2 người có cái bụng k đáy", "2 cô bé đó ăn khoẻ thật" và còn nhiều câu nói bất hủ khác mà tác giả chưa nghe kịp để còn ghi vào cho các bạn cùng biết.

Sau khi chiến xong chỗ đồ ăn nó và Ánh đi náo loạn công viên đến nỗi mà bị người ta đuổi ra khỏi k cho vào.

(2 chị này lần sau có đi vào lại chắc phải hoá trang cho kĩ kéo lại bị phát hiện mà người ta đuổi ra)

nó và Ánh đi quậy khắp nơi rồi mới trở về

-mẹ con về r-nó nói vs giọng mệt mỏi

-ừ. Ba con ở trong nhà đó vào đi xem ba con bảo gì -vâng-nó đi vào nhà- ba bảo gì con

-con ngồi đi -nó ngồi xuống ghế -ba cứ nói đi con nghe đây

-ba đã xin được thêm 1 cái học bổng nữa con và Ánh có thể vào đó học cùng nhau-nó ngạc nhiên-thật không ba

-thật ba đã làm mọi thủ tục cho cả hai đứa hai ngày nữa có thể đi học luôn

-con biết rồi cảm ơn ba nhiều-nó cười rạng rỡ rồi đến ngay nhà Ánh để báo tin

-Ánh ơi -nó gọi í ới ngoài cổng-ai đó ra liền-Ánh nói vọng rồi chạy ra xem là ai

-mày tìm tao làm gì hôm nay có bao không mà con bạn tôi nó lại đi tìm tôi phải đào hầm chú ần gấp mới xong -Ánh chêu nó

-mày có muốn ngắm trai đẹp không -vừa nhắc đến trai đẹp thì Ánh liền sáng mắt ra

-đâu- Ánh nhìn ngó xung quanh

-đưa tiền đây rồi tao nói cho-nó xèo tay ra

-mày mới học được cái kiểu vờ tiền ở đâu vậy

-thôi không đùa nữa ba tao mới kiếm ở đâu ra một cái học bổng nữa cho mày

-cái gì thật k-Ánh hét lên

-ừ mọi thủ tục đã được làm xong hết rồi hai ngày nữa có thể đi học

-ha nhanh thế -Anh tròn mắt

-chẳng phải đó là điều mày muốn hay sao còn kêu là gì nữa nhét tào vào mồm mày giờ

-tao có phải lộn đâu mà mày nhét tào nhét trai đẹp vô mắt tao được rồi

-thì tao cũng đi theo chiều hướng của mày còn gì

-ừ ok mày về được rồi -Anh xua tay

-mày định đuổi bạn bè đấy à

-về đi tao k tiền đâu-nó cũng chỉ cười k nói gì rồi đi về

nó k biết rằng một tương lai đầy khó khăn đang chờ nó ở phía trước.....liệu nó sẽ ra sao cuộc sống của nó sẽ như thế nào mời các bạn đọc tiếp chương sau!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

chẳng mấy chốc đã đến ngày tựu nó đến trường mới học giáo viên chủ nhiệm đã gọi bọn nó ở cửa lớp

-các em lớp mk hôm nay có thêm 2 bạn mới đề nghị nhiệt liệt chào mừng-cả lớp vỗ tay -2 em vào đi

-xin chào mk là Cao Thiên Hương rất vui đc làm quen

-mk là Lâm Nguyệt Ánh mong các bạn giúp đỡ

- thiên hương em ngồi vs bạn minh tuấn còn nguyệt ánh em sẽ ngồi vs ánh tuyết. Hai em mau về chỗ để chuẩn bị cho tiết học, tạm biệt cả lớp nha

-tạm biệt cô-cả lớp đồng thanh. Vì cô Lan dễ tính, tâm lý, hiền lành nên học sinh nào cũng quý cô hết. Nó và Ánh về chỗ ngồi, nó là người trầm tính nên khi lên lớp nó thường ngồi im nghe giảng vì vậy mà Minh Tuấn ngồi cạnh cũng cảm thấy khó chịu, k như Ánh vừa về chỗ đã làm quen luôn bạn mới hai người có vẻ rất ăn ý nên nhanh chóng trở thành bạn thân do đó nên 2 bạn này hay nói chuyện trong giờ và thường xuyên bị nhắc mất trật tự trong giờ. Bình thường vừa trống hết giờ là nó sắp xếp sách vở xuống thư viện ngồi đọc sách đến khi trống vào lớp mới thôi. Nó là người ít nói khi ở chỗ

đồng người nên Minh Tuấn nghĩ nó hiền thích chiều chọc nó, nhiều lần nó cũng bỏ qua vì nó k muốn gây nhiều phiền toái, nhưng những trò đùa của càng ngày càng quá đáng. Hôm đó nó đang chuẩn bị xuống thư viện thì vừa bước đc 1 bước đã ngã dấp dúi nó biết trò đùa này là của hấn liền đứng dậy:

-cậu quá đáng vừa thôi...sức chịu đựng của con ng ai cũng có hạn cả cậu làm cái gì cũng vừa vừa phai phai thôi...-nó quát thẳng vào mặt hấn mọi ng trong lớp nhìn nó như sinh vật lạ vì rất ít ng dám động vào hấn nếu đây vào k bít sẽ lãnh hậu quả gì, hôm nay lại có 1 cô bạn mới to gan lớn mật dám chửi hấn k biết sẽ ra sao đây

- Hương mày làm cái gì z đi thôi-Ánh kéo nó đi kéo lại xảy ra chuyện khác nữa, nó đi mà mắt vẫn quay lại lườm hấn như muốn ăn tươi nuốt sống đôi lại hấn vẫn ung dung nhìn trời huyết sáo làm nó càng tức hơn. Hôm đó nó xuống căn teen ăn trưa vs Ánh và Tuyết:

-2bạn ăn gì để mk đi lấy-Tuyết nhanh nhẩu

-mk ăn hambogơ, mì sợi, 1 cốc nc cam-Ánh nói trc

-mk ăn ham bơ gơ, 1 cốc coca-nó nói phần ăn của mk

-ừ 2 bạn đợi mk 1 lát-nói rồi Tuyết chạy đi nó và Ánh ngồi nói chuyện vui về thì hấn đi tới

-hôm nay lại gặp lại KÊ THù ở đây sao-hấn cố nhấn mạnh 2 chữ "kẻ thù" làm nó nghe phải ngoáy tai vài lần

-bạn gì oi có cần bày thì ra chỗ khác đừng đứng ở đây ô nhiễm lắm-nó nói mà mắt k nhìn hấn mà nhìn Tuyết đang đi tới

-cô...-hấn tức nghẹn họng bỏ đi-đồ ăn tới r đây mau ăn đi

- Tuyết đặt đồ ăn xuống bàn-à mk ra đây 1 lát 2 ng cứ ăn đi nha-nó cầm cốc coca vừa đi vừa uống BỘP...nó bị người ta gạt chân thế là cả ng bây h đang an toạ dưới đất còn cốc coca đang nằm gọn trên người hấn

-A...-nó khẽ kêu lên

-cô đi đứng kiểu gì vậy hả-hấn quát lên

-cô có biết bộ quần áo này rất đắt tiền k

-tôi..tôi xin lỗi-nó rồi rít

-cô tưởng xin lỗi là xong sao mau đền trả tôi bộ khác-nhưng tôi đâu biết mua ở đâu vs lại tôi k có tiền-mắt nó ngân ngẩn nc

-tôi k cần biết cô làm cách nào chỉ cần trả tôi bộ khác là đc-nó nhìn quanh thấy 1 số bạn trong lớp mk nó liền chạy lại vay nhưng k ai cho vay cả vì mỗi lần định móc tiền ra là bị hấn trừng mắt nên lại thôi chỉ nói "xl mk k có". ánh nhìn nó mà thương thay cho nó k giúp gì đc cho nó.

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

-tôi có 1 cách giúp cô trả nợ-hấn nói-cách gì-nó lau nc mắt-đi theo tôi-hấn ra lệnh nó liền đi theo. Tại khu đất trống cạnh trường-hiện tại nhà tôi đang thiếu người giúp việc cô có thể đến đó làm trừ nợ, bộ đồ đó của tôi giá 10 tr mà 1 tháng cô làm sẽ đc trả lương 5tr vì vậy mà cô phải ở nhà tôi 2 tháng.-đc tôi đồng ý- nó nhanh chóng trả lời mà k hề cân nhắc hay nghĩ tới hậu quả của nó-ngày mai cô có thể đi làm luôn-còn địa chỉ nhà anh-số 123 đường xyz-đc r -nó lùi thui về lớp, vừa bước vào Ánh đã lôi nó ra 1 góc để tra hỏi như kiểu Bao Công tra án-hấn có làm gì vậy k? Có gây khó dễ cho mày k? Sao nhìn mày phờ phạc như z? K có gì đúng k? -Ánh hỏi 1 lèo mà k để nó trả lời-trời ơi mày hỏi từ từ thôi để tao còn nói chứ mày cứ nói liên mồm như z tao nói làm sao đc-nó bực dọc-hề hề xl ..mày trả lời lần lượt là đc-Ánh lắng nghe câu trả lời của nó-hấn ta k làm gì tao hết, cũng k gây khó dễ cho tao nhưng chỉ có 1 điều làm tao lo lắng...-nó trầm ngâm-mày sao z- Ánh bắt đầu lo lắng cho nó-tao phải đến nhà hấn làm việc trừ nợ-sao???...-Ánh hét lên nó liền lấy tay bịt mồm Ánh lại rồi ngó xung quanh xem có ai nghe đc gì k-mày be bé cái mồm thôi-nhưng sao mày lại quyết định như z còn nhiều cách khác mà sao lại chọn cách này -hiện tại tao k nghĩ ra đc cách nào khác cả-nó quay trở về trạng thái ủ rũ-đừng lo dù mày có chọn như thế nào thì tao vẫn ủng hộ mày cố lên-Ánh vỗ vai nó-thanks -nó mỉm cười. Hai tiết cuối trôi qua với nó như 1 ngày vậy nó nằm ườn ra bàn nghĩ cách nói vs ba mẹ kiểu gì để ba mẹ đồng ý. Tiết học kết thúc nó phi vội về nhà nhưng lại k dám đối mặt vs ba mẹ nên chôn ở trong phòng. 1 tiếng.....2tiếng trôi qua nó đã lấy lại đc dũng khí để nó cho ba mẹ-ba mẹ lớp con tổ chức cuộc thi đôi bạn cùng tiến con muốn xin phép ba mẹ cho con qua nhà bạn ở vài ngày để tiện cho việc học tập-nó nói 1 lèo xong tìm nó đập thình thịch trong lồng ngực nó sợ ba mẹ nó biết chuyện nên đã nói dối-nếu để học tập thì đc nhưng sẽ ở đó bao lâu-ba nó dò hỏi-2 tháng -nó dơ 2 ngón tay lên-sao lâu z con-vâng-đc rồi nhưng khi qua nhà bạn con phải nhớ giữ gìn sức khỏe nghe chưa-ba nó dặn

dò-vàng ạ-nó chạy tốt về phòng thờ hỗn hên-may thế ba mẹ đồng ý r mk cò sợ k cho-nó nằm vật ra giường 1 lúc rồi bật dậy thu dọn đồ đạc, nhà nó cũng kh phải dạng giàu có gì nên đồ đạc cũng k có nhiều trong phòng của nó nhiều nhất cũng chỉ có sách và truyện. Nó đút hết vào cái va li-một chét đi đc cứ tưởng nhẹ nhàng ai ngờ nặng phết-nó than vãn Hôm sau khi kết buổi học nó về nhà hần-cũng may nhà gần trường k chắc đạp xe mệt chết-nó nhũKING CONG-nó nhấn chuông cửa 1 lúc thì hần mới ra mở cửa cho nó-tới r sao vào đi -nó sách va li theo hần-căn nhà rộng như z chỉ có mk anh ở thôi sao-nó đảo mắt khắp nơi trong căn nhà-đứng z-hần đưa nó đi vòng quang nhà 1 lượt rồi dừng lại ở 1 căn phòng có cánh cửa màu trắng -đây là phòng của cô mau và xếp đồ r xuống lầu tôi sẽ nói chuyện. Nó sắp xếp đồ đạc xong thì đi xuống trên tay cầm 1 tờ giấy-đây là hợp đồng anh xem đi-nó đưa cho hần Đ1: tôi chỉ làm osin cho anh khi ở nhà còn ở trên trường thì đừng bao h nhắc tới. Đ2: tôi k biết làm nhiều anh muốn thuê tôi thì tôi cũng chịu nếu có đồ vỡ hỏng hóc cái gì thì tôi k chịu trách nhiệm. Đ3: trong thời gian tôi ở đây mong anh đừng xem vào chuyện đời tư của tôi. Đ4: lịch làm việc từ T2 đến T7 còn chủ nhật tôi có thể về nhà. Đ5:(trống)....-đ5 tạm thời tôi chưa nghĩ ra nên vẫn đề trống mong anh thông qua-nó bỏ sung thêm-đc tôi đồng ý-hần lấy bút kí nhưng kí xong nó liền giật lại -cái này để tôi giữ-nó gấp lại bỏ vào túi áo.

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Chap 5

Hàng ngày sáng nó làm đồ ăn sáng cho hần xong r mới tới trường đến tối về thì phải lau dọn nhà cửa tới khuya mới xong nhưng k ngày nào nó bỏ công việc đọc tiểu thuyết của mk. đêm hôm đó hần dậy xuống lầu uống nước thấy đèn trong phòng nó vẫn sáng hần định vào xem sao nhưng lại nghĩ đến cái hợp đồng "k đc xen vào chuyện đời tư của tôi" nên thôi. Nhiều lần hần thấy rằng cứ đến 2-3h sáng mới tắt điện. Hần thấy lạ lùng khi sáng nào nó cũng dậy sớm và đi học trước-cô gái này thật lạ k hiểu cô ta là cái thể loại gì nữa mà 1 ngày chỉ có ngủ 3 tiếng nếu là mk chắc chết luôn r-hần lăm bắm 1 mk.

Nó đến lớp sớm nhất thấy chưa có ai nó lại xuống thư viện đọc sách lần này nó mượn đc 1 cuốn sách lạ mãi đọc quá quên luôn cả giờ vào lớp cũng may có cô quản thư viện nhắc nó mới sực nhớ ra chạy vội về lớp, thấy nó Ánh chạy ra hỏi

-mày đi đâu bây h mới tới biết tao lo cho mày lắm k-Ánh về mặt lo lắng

-tao dưới thư viện mày cũng bít r còn gì-nó dơ quyển sách mới mượn lên cho Ánh nhìn

-tao nghĩ cái tật mê sách của mày nên bỏ bớt đi nếu k chết vì sách đấy con ạ

-cái mồm ..tao mà chết đảm bảo tao mang mày theo

-mày dám..

-tại sao k???-nó ngược mặt lên

-hừ..k nói chuyện vs mày nữa-Ánh bỏ đi nó chỉ mỉm cười đi về chỗ Một tuần trôi qua cuối cùng thì ngày chủ nhật cũng tới nó tung tăng về nhà vừa vào người chưa thấy đã thấy tiếng

-ba mẹ con về r-nó chạy vào nhà thấy có nhiều ng chọt nhận ra hành động quá lố của mk-con chào bác-nó lễ phép

-đây là con của anh chi sao-ng phụ nữ nó

i-đúng z đây là con gái tôi-ba nó cười hiền nhìn nó

-ba ai z- nó hỏi

-đây là ba mẹ chồng tương lai của con-mẹ nó nói

-sao cơ-nó tròn mắt-k thể nào con sẽ k lấy chồng ở cái tuổi này đâu con còn nhiều mơ ước lắm

-con gái k sao đâu con vẫn đi học vẫn có quyền mơ ước k ai cản con cả-mẹ nó nịnh-k bao giờ-nó dứt khoát

-con dẫu con yên tâm con vẫn đc làm những gì mk thích k ai cản con đâu-mẹ chồng tương lai của nó an ủi nó

-k -nó vẫn trả lời bằng 1 từ dứt khoát

-những điều ba làm cho con đều muốn tốt cho con ..con

đừng phản đối và cũng đừng nói gì cả-ba nó nhìn nó

-con....-nó k thể nói lên lời ba nó là người thế nào nó

hiều rất rõ-ba à....con k muốn đâu...-nó giờ trò ăn vạ cứng k đc thì phải mềm-ba ơi...ba à....đừng để con đi lấy chồng mà....ba...mẹ....xin hai ng đó...

-ta đã quyết thì con đừng cãi lại-ba nó cương quyết

-baaaaaa.....-nó đứng nhìn mọi người bàn tán về lễ cưới mà lòng nặng trĩu, nó nghĩ "tại sao mk lại sống trong địa ngục z?? Có nơi nào tốt hơn k??? Ông trời ơi !!" Ba mẹ chồng tương lai của nó ra về nó cũng xin phép về nhà hân.

Tối đó nó k làm việc ra hồn : nấu canh thì như chè kho, nấu cơm thì quên k ấn, rửa chén thì chén vỡ, đụng cái gì là đổ bể cái đó.đs vs nó hôm nay là 1 ngày k tốt lành, nó cũng k đọc tiểu thuyết như mọi khi mà đi ngủ. Hân thấy lạ nhưng cũng giúp gì đc.

Hôm sau nó đi học muộn hơn mọi ngày nhìn nó phờ phạc đi trông thấy bởi vì nó mất ngủ cả đêm mặc dù nó đi ngủ rất sớm. Thêm 1 ngày nữa nó đến trường mà k học. Nó đang ngủ gục trên bàn thì có loa thông báo "học sinh Cao Thiên Hương lớp 11A2 lên phòng hiệu trưởng có người gặp". Nó giật mk tỉnh dậy lững thững bước đi mà k biết rằng mọi người đang

nhìn mk chăm chăm.

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Chap 6

Cốc..cốc..cốc..-nó gõ cửa phòng hiệu trưởng

-mời vào-hiệu trưởng nói vọng ra

-chào thầy-nó lễ phép

-em tới rồi sao có người muốn gặp em-hiệu trưởng chỉ người con trai đang ngồi trên sôpha-hai người cứ nói chuyện tự nhiên-hiệu trưởng đẩy cửa đi ra ngoài để lại nó và người con trai lạ mặt

-anh tìm tôi-nó hỏi

-đúng z chắc là cô cũng nghe qua chuyện đám cưới của chúng ta r

-đám cưới, chúng ta-nó nhắc lại

-tôi chính là chồng tương lai của cô

-cho hỏi anh tên j

-Lâm Nhất Bảo

-ờ thế anh đến tìm tôi làm gì nói trc những việc liên quan đến đám cưới thì tôi k....-nó chưa nói hết thì anh xen vào

-tôi đến đây là có ý đây

-nếu z thì anh về đi tôi k có rãnh -nó định quay về lớp thì anh nói tiếp

-tôi cũng như cô k có thời gian để đến đây tôi đã phải hủy rất nhiều cuộc hẹn r

-tôi cũng k bắt anh tới anh mau về đi

-cô phiền phức thật-anh nắm lấy cổ tay nó lôi đi

-anh làm cái gì z hả ..đau tôi-nó vùng vẫy nhưng vô ích anh kéo nó ra xe đẩy nó vào trong -tôi k thể đi đc tôi vẫn còn đang học mà

-tôi nói vs hiệu trưởng r

-cặp sách của tôi thì sao?

-tôi đã cho người lên lớp để lấy r-những lí lẽ của nó đều bị anh chặn lại nó đành phải ngồi im trong xe mặc hấn muốn đưa đi đâu thì đi.

Người đàn ông dc nhận lệnh lên lớp lấy cặp cho nó khi đứng trc cửa lớp đã làm cả lớp dc 1 phen hú vía vì tên đó mặc đồ đen đeo kính đen tên đó đi xuống chỗ hấn thì ai nấy đều tưởng là tay sai của hấn vì thấy hấn ngồi im nhưng mọi suy đoán đều sai khi tên đó đứng ở chỗ nó thu dọn sách vở Ánh bật dậy hỏi:

-ông là ai tại sao lại lấy cặp sách của bạn tôi. Ông tới đây có mục đích gì

-tôi nghe lệnh của cô chủ lên lấy cặp còn những việc khác xin tìm cô ấy-người đàn ông trả lời rồi đi thẳng. Cả lớp dc thêm 1 phen nữa xóc kể cả hấn, nhưng người sốc nhất nhất chính là Ánh liền gọi điện thoại cho ba mẹ nó mới biết chuyện, Ánh cũng chẳng biết làm gì giúp nó chỉ biết cầu cho nó dc hạnh phúc.

Quay lại vs nó khi bị Nhất Bảo đưa đi nó k nói k rằng chỉ làm theo sự sắp xếp của anh. Cả ngày nó phải đi khắp mọi nơi hết chọn váy cưới rồi đi chụp ảnh cưới rồi lại đi xem hội trường đám cưới chạy hết chỗ này đến chỗ kia

-chưa cưới mà đã rắc rối đến vậy k biết đến khi cưới còn phiền phức đến thế nào nữa-nó lăm bằm

-mệt rồi à chúng ta đi ăn-nhất bảo(anh) đưa nó đến 1 nhà hàng sang trọng

-vào đi

-ờ-nó đi theo vào trong, chọn 1 cái bàn gần cửa sổ ngồi

-quý khách dùng gì ạ-phục vụ mang thực đơn ra

-1 mì sào 1 ly nc lọc-nó đưa trả thực đơn cho phục vụ

-1 mì sào 1 cafe-anh gấp cuốn thực đơn lại

-quý khách đợi chút-phục vụ vừa vào đã ra ngay

-của quý khách đây...chúc quý khách ngon miệng Nó là ng ăn ít nhưng ngon truyện thì nhiều vô kể nên cho dù có ăn ở đâu cũng chỉ gọi 1 món

-bao giờ đám cưới -nó hỏi

-tháng sau

-sao nhanh vậy có phải đi chạy giặc đâu cưới vội thì dc cái gì k biết

-có lý do đấy

-là gì z?

-k nói

-xì.k nói thì thôi tôi cũng chẳng cần-nó tiếp tục ăn

-mà tôi muốn cô về nhà ở k ở đó nữa

-thì tôi vẫn ở nhà còn gì chẳng nhẽ lại ở ngoài đường-nó nghi ngờ câu nói của anh

-ý tôi là cô đừng sống ở nhà đó nữa mà về nhà ở tôi k muốn cô mang danh là người có chồng mà ở cùng nhà vs người con trai khác

-anh theo dõi tôi-nó nhìn hấn dò xét

-đúng z vì cô là vợ sắp cưới của tôi đương nhiên là tôi phải tìm hiểu rồi

-anh....nhưng tôi ở đó có lí do cả tạm thời tôi k thể dời khỏi đó dc

- nếu cô cần gì cứ nói

-tôi biết rồi-nó tiếp tục ăn nhưng trong đầu nó suy nghĩ rất nhiều thứ cứ 1 lúc nó lại liếc anh 1 lần

-cô cần gì sao?

-à ... K...-nó cúi xuống ăn tiếp-tôi...có 1 chuyện..muốn nhờ...anh giúp..-nó áp úng khó khăn lắm nó mới nói ra đc

-chuyện gì?

-anh có thể cho tôi mượn 10tr đc k?

-đc nhưng có cần ngay hay k

-ngay cũng đc

-đây-anh mở ví đưa cho nó 10tr

-cám ơn nhất định tôi sẽ trả lại-nó nói còn anh k quan tâm lắm câu nói của nó vì đối vs anh con số 10 tr k đáng gì

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7

Chap 7 Sau khi ăn xong anh đưa nó về nhà hấn

-cô đi đâu mà giờ này mới về-hấn vừa trông thấy nó liền hỏi

-anh k cần phải lo đâu ...đội 1 lát tôi có chuyện muốn nói-nó chạy lên phòng lấy tờ hợp đồng

-tôi muốn hủy hợp đồng còn đây là tiền tôi nợ anh

-sao tự nhiên cô có nhiều tiền như z

-cái này anh k cần biết. Bây h tôi và anh hết nợ ...tôi nay tôi vẫn phải làm phiền anh r sáng mai tôi mới đi đc-hấn k nói gì đi thẳng lên phòng nó cũng về phòng dọn đồ đạc của mk

Sáng hôm sau vẫn như mọi khi nó dậy sớm để mang đồ về nhà hấn đứng trên ban công nhìn nó đi khuất dần mà lòng nặng trĩu. Tin tức chủ tịch tập đoàn Sapphire and sweet sắp lấy vợ lan truyền khắp nơi trên các thông tin đại chúng. H/s trong lớp nó cũng k ngoại lệ bàn tán xôn xao "k biết cô đâu là ai nhỉ?" "có xinh hay k?" "gia cảnh như thế nào?". Nó càng nghe thì càng thấy chán, người ta nói ngày cưới là ngày vui nhất đời người mà nó lúc nào cũng ủ rũ, chán nản. Ở trên lớp thì ồn ào nên nó toàn chôn dưới thư viện vừa yên tĩnh vừa k bị ai làm phiền. Đs vs nó sách là 1 thứ tốt nhất để nó giải tỏa stress. Ngày cưới của nó và Nhất Bảo đã đến có rất nhiều khách mời và phóng viên. Hôm nay nó đc chuyên gia trang điểm cho mk, nó mặc 1 chiếc váy trắng cúp ngực phần chân váy phía trc dài tới đầu gối phía sau dài quét đất +thêm đôi giày cao 7 phân cũng trắng nốt nhìn nó k khác gì công chúa z. Nó khoác tay ba ra lễ đường mọi người trầm trồ khen ngợi phóng viên thì nhau chụp ảnh, người ta cười nói vui vẻ còn nó trên gương mặt lúc nào cũng mang 1 nét buồn. Khi ba nó trao nó cho anh thì anh nói nhỏ vào tai nó

-cười lên cứ như vậy k đẹp đâu

-k cười đc- nó trả lời ngay

-vì sao?

-k vui anh có thấy ai k vui mà vẫn cười k?

-có nhưng chưa thấy bởi vì tôi k hay tham gia tiệc tùng nên chưa trông thấy nhưng chắc chắn có

-tùy anh nghĩ thôi tôi k quan tâm-nó chán nản lúc trc khi bước ra lễ đường nó đã định bỏ chốn rồi nhưng lí trí đã thắng con tim nó bắt buộc phải ở lại. Anh dẫn nó đi gặp mặt vài người khách giới thiệu nó vs mọi người. Tiệc cưới kết thúc anh và nó cùng trở về nhà và đương nhiên bắt đầu từ bây giờ nó ở nhà của anh. Vừa bước vào nó đã nằm luôn ra sôpha cho đỡ mệt ngày hôm nay nó đã phải đi lại quá nhiều trên đôi giày cao gót thứ mà nó chẳng hề thích khiến nó đau chân ê ẩm

-em đi tắm đ

i-k có quần áo thì tắm kiểu gì chẳng lẽ tôi lại mặc đồ của anh-ý kiến hay nhưng có lẽ em sẽ k mặc đc quần áo của tôi đâu vì mẹ đã chuẩn bị hết cho em rồi ở trong tủ đó

-z sao lát nữa mẹ về chắc tôi phải cảm ơn bà r- nói rồi nó đứng lên đi về phòng, khi mở cánh tủ ra nó phải thốt lên có quá nhiều đồ nhưng nó k thích bởi toàn váy à nó lục tìm mãi mới kiếm đc 1 bộ quần áo ở đáy tủ. Nó tắm xong đi ra cũng là lúc anh vào

-nhiều váy quá đây tôi k cần đâu

-nếu k thích tôi sẽ cho người mang đi bỏ

-như thế lại lãng phí mang đi làm từ thiện có phải tốt hơn k

-ừ-anh đi vào nhà tắm mà thầm nghĩ "cô gái này thật khác người",anh tắm xong đi ra thấy nó đang ngồi đọc sách cũng k làm phiền anh giải quyết công việc của mk đến khuya nó cũng vẫn chưa đi ngủ mà anh cũng chưa làm xong công việc của mk mỗi người 1 góc k ai lên tiếng chỉ có tiếng giấy lật soạt và tiếng lạch cạch của máy tính. Nó lên tiếng phá vỡ bầu không khí trầm lặng

-tôi muốn về nhà lấy 1 ít đồ đạc anh đưa tôi về đc k?

-tôi rất bận

-ở đây có xe đạp k?

-có-đc rồi tôi tự về 1 mk cũng đc-nó gấp quyển sách lại đứng lên đi ra cửa anh cũng k nó gì nhiều nhưng nghĩ lại câu nói của nó chẳng phải nó bảo tự về hay sao anh liền chạy theo nó nếu để nó tự về trong đêm như thế này thì k đc nhờ nó gặp nguy hiểm thì sao.

-để tôi đưa em về

-anh bận còn gì

-tôi giải quyết xong rồi

-cũng đc-nó nhún vai-đỡ phải đạp xe

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Chap 8

Nó và anh vừa bước ra khỏi nhà thì ông bà Lâm về (ba mẹ ck nó)

-hai đứa định đi đâu vậy -mẹ anh hỏi

-con đưa vk con về nhà lấy 1 ít đồ đạc-anh trả lời

-ừ 2 đứa đi sớm về sớm nhớ phải cẩn thận biết chưa-mẹ anh dặn

-vâng-anh đưa nó đi lấy xe

-đi xe máy sao?-nó hỏi

-ừ sao vậy

-k -nó lắc đầu

-lên đi cò chờ gì nữa-anh giục nó liền leo lên nhưng ngồi chưa vững anh đã lái xe chạy vs tốc độ bàn thờ nhưng nó đâu có bị mắc bẫy của anh đâu nó quen vs tốc độ này r, lúc trước khi còn học ở trường cũ nó hay đc mấy bạn trong lớp rủ đưa xe nhưng nó đều từ chối chẳng hiểu sao mà mấy bạn đó chỉ

rủ nó từ chối k đc nó đành phải làm theo thôi nhưng nó k lái mà chỉ ngồi sau lúc đầu k quen cang về sau thì nó có ngồi kiểu gì cũng đc tất. Anh ngạc nhiên vì mk lái nhanh như z mà cô k hề gì lại còn tỏ ra thích thú "k thể hiểu nổi con người này mà!" anh lắc đầu

Tại nhà nó

-ba mẹ con mới về-nó chào

-sao muộn rồi mà con còn tới đây k nghỉ sao-mẹ nó hỏi thăm

-con về lấy ít đồ rồi đi ngay-nó đi thẳng lên phòng của mk để anh ở đây vs 2 bậc phụ huynh. Nó cho hết đồ dùng của mk vào vali vẫn như mọi khi nó mang toàn sách thêm vài bộ quần áo nó khệ nệ sách xuống lầu

-tất cả trông cậy vào con-bố nó vỗ vai anh

-con biết rồi-anh gạt đầu quay ra trông thấy nó xách 1 cái vali lớn

-sao em lấy nhiều thế chỉ cần lấy nhưng thứ cần thiết còn k quan trọng lắm sẽ mua sau

-đây toàn là những thứ cần thiết-nó chỉ vào cái vali

-sách sao?....-anh nhìn nó nghi vấn

-ừm..-nó gạt đầu

-nhà mk có vài cái giả sách đồ thôi cứ đọc hết đi rồi mua tiếp -anh nói vs nó

-toàn là đồ mượn nên phải trả-nó nhún vai

-ba mẹ con xin phép về-anh chào

-ba mẹ nhớ giữ gìn sức khoẻ hôm khác con lại tới -nó đi ra cửa nhưng đầu vẫn ngoái lại đến khi đi khuất . Trên đường về nó hỏi anh

-vừa nãy ba nói gì vs anh z

-k có gì

-k có gì thì tốt

-em k tò mò sao-k phải việc gì cũng tò mò phải tùy trường hợp thôi

Sau khi về nhà nó kéo vali vào nhà-hazzz..mệt quá công nhận nặng thiệt-nó than thở

-nếu chỉ có sách thì k nặng tới z để anh xem cho-anh giật cái vali của nó

-ai cho#nó giật lại-tránh ra đi-nó đẩy anh

-có cho xem k?-anh hỏi lại

-k!

-nói rồi đó-anh xông vào giật cái vali của nó 2 người dành giật mãi nhưng thật k may cho nó là anh đã lấy đc. Anh hí hoáy mãi mà k mở đc

-pass là gì?-anh hỏi

-k nói-nó ngoảnh mặt đi-k nói thì thôi trả này-anh bỏ cuộc nó giật lại cái vali ngồi hí hoáy

-ủa sao đc nhĩ mk nhớ rõ mà -nó lẩm bẩm

-ngay cả đồ của mk cò k biết thì người khác biết làm sao đc-anh châm biếng-im ngay trc khi người ta chưa nổi khùng-nó quắc mắt-em cầm đc sao

-muốn chết đúng k-nó nhún mạnh

-*gật gật*-anh k biết rằng nó đã chuẩn bị sẵn tư thế kể cả có muốn hay k đều chịu hậu quả cả, nó chồm tới bóp cổ anh

-hừ....dám thách tôi sao...

-khụ khụ ...ngệt...ngệt thờ...khụ khụ...tha cho anh...khụ khụ-anh van xin nó

-còn lâu nhá khụ khụ à-nó bóp cổ mạnh hơn

-hai đứa đang làm gì z-mẹ anh đi vào từ lúc nào, nó giật mk thả tay ra anh đc đã ôm nó vào lòng

-k có gì đâu ạ-anh cười xều xòa

-trông hai đứa hạnh phúc quá nhi-bà chêu

-cái đó là điều đương nhiên-anh đáp

-mẹ à có chuyện gì k -nó hỏi-àk mẹ vào xem con có cần gì k thôi nếu k thì mẹ đi ra k làm phiền 2 con-bà đóng cửa mà miệng cứ tùm tùm cườiBUP.....

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9

Chap 9 BUP...đó là âm thanh nó đã húych cho anh 1 phát vô bụng

-định lợi dụng hả-nó quắc mắt

-sao em lại ưa bạo lực thế nhi-anh ôm bụng nhăn nhó

-anh k biết là tôi thích thích phim hành động hay sao

-hả..-anh phải bó tay vs nó-tại sao ở lớp em như rùa mà ở nhà em như bà chằn z

-con rùa..bà chằn..-con thịnh nộ đã lên tới đỉnh điểm nó dùng gối đập liên tiếp vào người anh mặc cho anh có van xin nhưng nó k thèm nghe đến khi nó mỏi tay mới thôi. Nó vs cái vali mở lại lần nữa và đã mở đc lõi ra 1 đồng sách còn quần áo thì bỏ vào tủ

-sao em mang lăm quần áo thế

-tôi k thích mặc váy

-vì sao?

-k thích có cần biết lí do k

-k

-k thì im đi cứ hỏi nhiều-nó lục sách quyền nào đi mượn quyền nào tự mua đặt riêng ra rồi ngồi đó đọc tiếp. Mượn quá k thấy nó đi ngủ anh hỏi

-em k ngủ à?

-chưa đọc hết đã

-để mai đọc tiếp có sao đâu

-mai phải trả rồi

-ngày nào em cũng đọc sách mượn z sao, k sợ có hại cho sức khoẻ hả

-k nếu sợ đã k đọc ảnh hưởng tới anh sao

-ừm..

-z để tôi ra ngoài kia đọc xong rồi vào

-thôi k cần đâu cứ ngồi đó đọc đi

-nhà mk còn chần k -có ở trong tủđó-nó mở tủ ra lấy 1 cái vát lên giường

- làm gì z

-đáp chứ còn làm gì. Mỗi người 1 cái k ai chung đụng vs ai

-nhưng anh muốn đắp chung

-vớ vẫn chia đôi giường luôn

-k.. anh muốn rộng

-xuống đất tha hồ rộng tôi k cảm

-lạnh lắm k thích

-thế thì im ngay nhá còn kêu nữa là cho xuống đất lun đấy-nó gấp sách lại leo lên giường nằm->ngủ. Đến gần sáng anh định mò sang thì:

-biến- 1 từ ngắn ngủi từ miệng nó phát ra

-thỉnh thể-anh lắm bầm

-tôi nghe thấy đấy khôn hồn thì đừng lấn cò k thì xuống .đất

-biết r

6:00 reng reng reng...nó vs tay tắt đồng hồ báo thức bật dậy vào gặp anh WC nó bước ra trong bộ đồng phục, tóc buộc bồng rồi xuống ăn sáng k thèm gọi anh dậy đến khi nó ăn xong r anh mới ra mặt hầm hầm

-sao k gọi anh dậy

-tự biết dậy k phải gọi thế lúc trc ai gọi anh dậy-sau câu nói của nó anh tui nghi ngờ đúng thật lúc trc đều là anh tự dậy có cần ai gọi đâu sao tự nhiên bây h lại phụ thuộc vào nó

-ba mẹ con đi học đấy-nó sách cặp đi

-ây đợi anh vs-anh chạy theo nó ông bà Lâm lắc đầu nhìn nhau thầm nghĩ "từ khi nào mà thằng con này biết quan tâm người khác như z"

-tôi đi học chứ k đi chơi

-đc rồi lên xe đi anh đưa em đi học Trường Star

Nó vừ bước xuống xe thì gặp Ánh-ây Ánh-nó gọi

-nhất mày nha đc chồng đưa đi học -Ánh trêu nó

-mày thích thì tao nhường cho mày đó-nó cũng trêu lại

-thật k??

-thật-Ánh thò cổ vào trong xe

-Nhất Bảo cái Hương nó bảo nhường anh cho em đó

-hả...k phải chứ vk à em ghét anh đến z sao-anh hét ầm ỹ

-im ngay anh mà còn như z tôi càng ghét anh mau đi đi-nó đuổi anh mới chịu đi

-ck mày dễ thương thật

-để cái con khi như đĩa đói ấy

-mà hôm nay mày có xuống thư viện k

-có đi vs tao tao còn phải trả sách nữa

-ừ đi

Hôm nay lớp nó đc về sớm nó rủ Ánh vs Tuyết đi ăn kem. Nó đưa 2 con bạn tới 1 quán mà nó cho là mới khám phá ra

-ở đây sao-Ánh chỉ

-đúng z vào thôi

Ăn xong-trời ơi lo quá đi mất -cả 3 cùng than vãn

-ăn đc nữa k-nó hỏi

-đc-cả 2 đồng thanh-nhưng mà ăn cái gì

-hay đi ăn chè -ý kiến hay-tụi nó lại lên đường đi tìm nơi dừng chân tiếp theo thêm 1 lần nữa cái dạ dày của chúng nó bị tra tấn

-bội thực mắt-Tuyết vừa xoa bụng vừa nói

-ăn nhiều thế k biết có sao k nữa-Ánh thờ dài

-tao muốn ỏi quá-nó vuốt ngực

-bây h thì đi đâu

-đi về-2 người còn lại đồng thanh

-tạm biệt-3 người cùng tạm biệt nhau mỗi người 1 hướng ra về

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Chap 10

Nó đi bộ dọc con phố chi tiêu bớt những thứ vừa ăn nó đi nắm nhì cảnh vật 2 bên đường từ cái cây, con người, xe cộ và những hoạt động nhộn nhịp của con người nó nhìn dòng xe qua lại mà lòng thấy nhẹ nhõm k chút bận tâm rồi nó cũng lết đc cái xác về đến nhà nhưng chẳng có ai ở ở nhà cả chỉ có mỗi di Yên là người giúp việc anh đi làm cũng chưa về. Nó về phòng thả mk trên chiếc giường êm ái rồi thiếp đi lúc nào k hay, anh vừa về đã tìm nó thấy nó đang ngủ thì thở phào nhẹ nhõm anh lại gần đắp chăn cho nó cúi xuống hôn lên trán nó anh tự mỉm cười vs bản thân (ryo: anh định làm gì z hả có ý đồ đen tối.....anh:làm gì hả đen tối cái gì rõ ràng là ban ngày tối ở đâu ra.....ryo:anh ơi mặt trời lặn rồi còn sáng cái nỗi gì.....anh:đâu sao k thấy nhĩ*ngó nghiêng*.....ryo:nhà anh toàn đèn điện sáng như ban ngày thì k thấy là phải rồi.....anhừ nhĩ.....ryo:*pó tay*) Lúc anh đến trường đồn nó thì biết nó đã về rồi liền phi thẳng về nhà anh sợ nó xảy ra chuyện gì bất chắc thì biết ăn nói thế nào vs ba mẹ nó. Nó tỉnh dậy vẫn còn mắt nhắm mắt mở

-mk ngủ quên sao

-em dậy rồi à-anh từ nhà tắm đi ra

-tôi ngủ lâu lắm sao

-ừ em mau đi tắm rồi ra ăn cơm

-ừm -nó lấy quần áo đi vào 20 phút sau nó đi ra-ba mẹ đâu sao k gọi ra ăn cơm

-ba mẹ đi du lịch r

-thế còn di Yên?

-về quê r-anh đùa à vừa này còn ở đây sao về nhanh z

-trong lúc em ngủ đi xin phép anh về r-hơ..người trong nhà này hay thiệt đi đâu là đi cùng nhau-nó lăm bằm

-em đói chưa để anh gọi đồ ăn- nhắc tới đồ ăn nó mới nhớ chiều nay nó ăn quá nhiều đến giờ vẫn còn no

-k đói anh tự ăn 1 mk đi -nó bỏ và phòng-cô ấy làm sao z nhỉ?-anh nhìn nó đi vào tự hỏi mk Nó k ăn anh cũng chẳng muốn ăn nữa cũng đi vào phòng lun

-em lại đọc sách sao-anh trông thấy nó đang đọc 1 cuốn tiểu thuyết dày-ngày nào cũng đọc k chán à?

-k

-thế thì chịu rồi chẳng hiểu tại sao mk lại có 1 cô vợ mê sách đến z

-có ai bắt anh lấy k-sau câu hỏi của nó anh mới nhớ lại trc khi cưới"mẹ à con chưa muốn lấy vk bây h ở công ty còn rất nhiều việc cần con giải quyết con k thể bỏ mặc đc" "con trai ta k có ý bảo con bỏ bê công việc chỉ cần con xuất hiện trong ngày cưới là đc rồi cò những việc khác ta sẽ tự lo liệu-bà Lâm khuyên anh" "k đc...-anh vẫn cương quyết từ chối" "con đừng để ta nói nhẹ k nghe cứ phải ư bạo lực nha...đã thế con phải đưa con bé đi chụp ảnh cưới và làm mọi thủ tục như 1 cặp vkck...-khuôn mặt bà trở nên nghiêm nghị hơn bao giờ hết" và mọi sắp đặt anh đều phải nghe theo bà k thể chống lại

-như thế có gọi là ép buộc k nhỉ-anh lẩm bầm(ngu dễ sợ như thế k gọi là ép thì gọi là gì hả anh)

-anh bị động cõn hay sao mà nói chuyện một mk

-a..hả..em nói cái gì cơ-k-nó chán nản anh lại tiếp tục công việc tự kỉ của mk nhiều lúc anh đã tự hỏi rằng "tại sao mk lại quan tâm cô ấy thế nhỉ?" tại sao mk lại muốn chiếm đoạt đến z?" "tại sao khi cô ấy buồn thì mk cũng k vui?" "tại sao mk lại quan tâm tới tâm trạng của cô ấy đến z mk trc kia đâu có như z đâu?" hành loạt các câu hỏi đc đặt ra mà k có câu trả lời. Nó vì mãi đọc sách ngủ quên lúc nào k hay anh tắt chế độ tự kỉ quay ra nhìn nó thì nó đã ngủ mất tiêu rồi, anh bế nó lên giường đắp chăn cho nó rồi ôm nó ngủ. Sáng hôm sau khi báo thức kêu nó cố nhào người ra tắt nhưng k đc nó mở mắt ra thấy...anh đang ôm nó ngủ 1 cách ngon lành

-AAAAAa....-nó hét ầm lên

-có chuyện gì vậy-anh giật mk tỉnh dậy

-ai cho anh ôm tôi hả? Ai cho anh đắp chăn của tôi-nó hét ầm

-em nhìn xem ai đắp của ai-anh vênh mặt lên vì hai cái chăn gần giống nhau chỉ khác họa tiết

-ơ..a..chăn của anh...chẳng lẽ tôi...-nó ấp úng

-ai hả?-anh cố hỏi thêm làm nó ngượng k nó đc gì

-hừ...-nó xuống giường đi thẳng vào WC-cũng may mk nhanh trí chứ k thì mất 1 đêm ngủ 1 một mk mà công nhận ầm thật bây h mới biết có vk cũng có lợi lẫn sau tiếp tục khả khả..

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Chap 11 Nó ra khỏi WC sắp xếp sách vở chuẩn bị đi học khi ra đến phòng khách thấy anh đang ngồi ăn sáng nó thối mác-di Yến lên rồi sao

-k

-thế đồ ăn ở đâu ra k phải gọi đồ ăn nhanh chứ-nó nhìn vs ánh mắt nghi hoặc

-anh tự làm đồ ăn đi-liệu có ăn đc k hôm nay tôi chưa muốn ở nhà vs lại đời tôi còn dài chưa muốn làm bạn vs nhà xác bệnh viện-nó hỏi đầy nghi vấn-k ăn thì thôi anh ăn hết coi như ăn bù hôm qua k ăn- anh lấy lại đĩa đồ ăn

-ơ..anh hay nhỉ tôi bảo k ăn sao-nó dặt lại-tôi ăn là đc chứ gì

-phải ngoan thế chứ-anh nhìn nó thì bị nó lờm cho cháy áo (ryo:chị ơi cẩn thận lác đấy:.....nó:liên quan đến mi à ..biến.....ryo:*chuồn lun kéo ở lại mà gặp họa thì tiêu đời*) Mọi ngày diễn ra đều đặn sáng anh đưa nó đi học rồi đến công ti, chiều đón nó về, tối tranh cãi nhau rồi mới đi ngủ. Hần sau

khi nó lấy ck cũng nghĩ lun mất tấm tích. Hôm đó nó và Ánh đang ngồi nói chuyện ở sau trường

-hương à tao thấy mà đi lấy ck giàu sướng như z mà có thấy mày hưởng thụ đâu

-theo mày thì như thế nào mới gọi là hưởng thụ-nó ngước mắt lên khỏi trang sách

-bình thường những cặp vkck mới cưới thường đi hưởng tuần trăng mật thì k nhưng cái đó k tính làm gì có thể đi chơi cùng nhau ,mua sắm, hay tổ chức 1 buổi dã ngoại nhỏ chẳng hạn...còn mày thì...hazz..chẳng có cái gì suốt ngày chỉ cầm đầu vô mấy cuốn sách k bầu bỏ gì đâu

-tao chưa thừa hơi để làm nhưng việc vô bổ như z

-mày k thích đi chơi vs Nhất Bảo hay là mày ...thích người khác chứ gì-nhỏ Ánh nhìn nó rất chi là đều

-phải hông..

-mày đừng lên con nĩa đc k tao chắc chắn trăm phần trăm là tao....k.....yêu ai cả

-chỉ có Nhất Bảo thôi chứ gì-Ánh cười

-mày muốn chết rồi đúng k-nó lườm nhỏ

-thế anh ta có làm gì mày k

-làm gì?

-Mày thử nghĩ anh ta làm gì đc tao hà-nó tự đắc

-thế k có gì thật hả

-ừm.....mày muốn gì đây tự dừng khi k ngồi hỏi cung tao là sao

-thì...tao chỉ muốn biết mày ra sao thôi mà

-tao cái con khi muốn gì nói luôn đi-nó cất quyển sách đi

-là mày nói đấy tao cũng k vòng vo nữa tao.....thách mày lời đc anh ta đi chơi vs mày cả chiều mà k hề kêu ca gì

-thách sao ? Thế thắng thì đc cái gì?-tao sẽ đạp xe chở mày đi học 1 tháng

-ok lần này mày thua chắc rồi Ánh ạ-nó vỗ vai Ánh

-để xem ai nếu mày thua sẽ phải đãi tao ăn cả tháng nhĩ

-đc thôi tao đi đây- nó sách cặp đi

-đã sắp bẫy, hoàn thành-Ánh rút điện thoại ra-alo.....xong rồi đó.....những việc còn lại tùy anh xử tiếp.....nhớ phải trả thù lao cho em đấy.....vâng em cúp máy đây

Tập đoàn Sapphire anh sweet

Nó đứng trc cổng mà tann ngần mãi k muốn vào nhưng rồi nó quyết định phải vào nếu k nó phải bao Ánh ăn 1 tháng mà nhỏ ăn đâu có ít -chị ơi cho em hỏi phòng chủ tịch ở đâu ạ-nó nhân viên tiếp tân

-ở trên tầng 53 em có hẹn trc k

-phải hẹn nữa ạ... em k có hẹn trc

-vậy rất khó để gặp dc chủ tịch

-vâng em biết rồi cảm ơn chị-nó quay đầu đi ra nhưng vẫn lưỡng lự-chẳng lẽ mk chịu bỏ cuộc ở đây sao k bao h-nó quay lại đi vào thang máy lên tầng 53. Nó định mở cửa phòng thì cô thư kí ngăn nó lại

-cô à chị tịch bây giờ k muốn gặp ai mong cô lần sau quay lại

-cô có thể giúp tôi vào nói vs chủ tịch có v...à k cò người nhà tới đc k

-um...đc...cô đợi một lát-cô thư kí đi vào 1 lúc rồi đi ra lắc đầu-xin lỗi tôi k giúp gì đc cho cô

-k sao để tôi tự vào-nó đẩy cửa mặc cho cô thư kí có kéo nó

-ra ngoài-giọng của anh lạnh đến nỗi nó phải rùng mị, nó tới sofa ngồi k gây 1 tiếng động anh tưởng đã đi rồi nên k nói gì nữa tiếp tục công việc của mị 5 phút ...10 phút...20phút trôi qua anh vẫn ngồi đó k có dấu hiệu của việc đã làm xong công việc nó sốt ruột quá đành phải lên tiếng

-Nhất Bảo-nó gọi

-hử...- Anh ngược mặt lên khỏi cái máy tính vì có kẻ dám to gan gọi tên của anh-hương sao em lại ở đây em tới khi nào vậy

-20phút rồi-nó nhìn đồng hồ đeo trên tay mị

-đến sao k bảo anh 1 tiếng

-tôi đến anh cò đuổi nếu báo chắc bị sách cổ ra mắt

-sao cơ anh đuổi em...k thể nào..mà em tới đây làm gì z-anh hỏi

-à..òm...thì là...-nó k biết bây giờ nên nói vs anh như thế nào thì phải-....tôi ...tôi

-em nói luôn đi cứ áp ứng mãi ai mà hiểu đc-anh giục nó

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12

Chap 12-tôi muốn rủ anh đi chơi anh đồng ý chứ-nó nhìn anh k chớp mắt

-xin lỗi nha nhưng anh rất bận hay để hôm khác rồi mị đi-anh tiếp tục công việc đánh máy

-k đi đc sao-nó sụ mặt anh cố gắng k nhìn nó nếu nhìn chắc thấy nó tội mà đồng ý lun là lỡ hết kế hoạch-"sao khi mị rủ thì kêu k đi lúc k rủ thì cứ kéo đi là thế nào thật khó hiểu mà...mị phải làm sao đây"-nó nghĩ-"chỉ cách đó thôi"-nó đổi ngay thái độ chạy tới chỗ anh ra sau ôm lấy cổ anh mặc dù biết là hơi kì nhưng nó bắt buộc phải làm vì túi tiền của mị

-Nhất Bảo đi chơi vs tôi đi -nó nũng nịu đây là lần đầu tiên nó xin xỏ người khác phải dùng đến kế sách này-Nhất Bảo đi đi mà-ngay cả anh cũng phải giật mị vì thái độ của nó k ngờ nó cũng có ngày phải năn nỉ xin anh như z lần này coi như kế hoạch của anh đã thành công 1 nửa, anh cười thầm trong bụng-xin lỗi nhưng anh k đi đc-anh vẫn tỏ ra cương quyết, câu nói của anh như giáng 1 đòn vào đầu nó "bực mị quá k phải vì cái điều kiện ngớ ngẩn đó thì mị cũng k ra nông nổi này nhỏ Anh đáng chết sau vụ này nhất định ta sẽ k tha cho mị đâu.....còn tên Nhất Bảo đáng ghét này chẳng lẽ ta bấm bấm mị ra bây giờ cho bõ tức"-nó nghĩ-Nhất bảo đi chơi vs em đi-nó vẫn chưa bỏ cuộc, anh sau khi nghe nó nói câu này mà mất hết cả lòng đúng lúc đó cô thư kí vào

-thưa chủ tịch có....à..ò-đập vào mắt cô thư kí là hình ảnh nó đang ôm cổ anh nũng nịu

-có chuyện gì k-anh lạnh giọng

-à k có gì tôi chỉ hỏi cô gái vừa nãy tự ý vào đây mãi k thấy ra

-k có gì cô ra ngoài đi-anh phẩy tay

-vâng-khi cô thư kí ra nó tiếp tục công việc nịnh hót của mị

-ck à đi chơi vs vk đi-để nói đc câu này nó đã buồn nôn mấy lần rồi "thật k ngờ mị lại phát ngôn đc mấy câu sến súa thế này"-nó rùng mị-Nhất bảo đi chơi vs em đi mà-nó bóp vai cho anh còn anh bây giờ chỉ ngồi hưởng thụ thôi mà cười thầm trong bụng. Vẫn k thấy anh ý kiến gì,nó ra phía trc ngồi lên đùi anh rúc đầu vào ngực anh hai tay ôm lấy anh "thật kinh khủng lần sau đừng hòng mị dùng chiêu này"-nó nghĩ, "k gờ cô ấy lại làm z thật k thể tin nổi"-anh nghĩ-Nhất Bảo đi chơi vs em nha-nó thì thầm vào tai anh

-xin....-anh chưa nói hết câu

-có đi k thì bảo-nó gằn giọng rồi ngoạm cho anh 1 nhát vào vai-

AAAAA...em làm gì z hà-anh hét lên

-thế bây h có đi k?-nó nhắc lại

-anh đang định bảo đi thì em cần anh bây h k đi nữa

-k đi chứ gì..ok tôi đi về bực mk quá mà-nó đi đc vài bước thì dừng lại-"chẳng lẽ mk bỏ cuộc tại đây sao như vậy rồi mà còn bỏ cuộc chẳng phải người đc lợi nhất là anh ta sao k thể nào"-nó quay lại- Nhất Bảo đi đi mà-nó kéo tay anh

-.....-anh vẫn lặng im mặc nó muốn làm gì thì làm nó cúi xuống càng ngày càng gần mặt anh vừ lúc đó anh quay mặt ra môi chạm môi nó giật mk đứng thẳng người quay mặt ra chỗ khác, anh cũng hơi bất ngờ nhưng chỉ là nét thoáng qua anh đứng dậy lấy áo đi trc quay lại vẫn thấy nó đứng im đó như người tự kỉ

-còn k mau đi-anh kéo tay nó thì nó mới tỉnh hẳn

-z là anh đồng ý hà-2 mắt nó sáng như đèn pha

-vk anh dễ thương z k đi chẳng lẽ để em cứ đứng đó-anh cười làm nói ngượng chín cả mặt chỉ biết đi theo anh

-chủ tịch ngài đi đâu z-cô thư kí hỏi

-hủy hết tất cả các cuộc hẹn chiều nay-anh ra lệnh

-vâng-thư kí cúi đầu. Anh dẫn nó đi để lại sự ngạc nhiên cho nhưng ai nhìn thấy cảnh tượng này khi chủ tịch nổi tiếng vs cái biệt danh lạnh lùng lại đi lôi kéo 1 cô gái trong công ty có ai biết đc đó chính là vk chủ tịch đâu-k biết cô gái đó là ai nhỉ mà có thể mang chủ tịch ra khỏi phòng làm việc chẳng lẽ là vk sao...k thể nào có người vk nào mà nhìn như kiểu học sinh k, chẳng lẽ là con gái sao càng k thể chủ tịch còn trẻ sao có con gái lớn đến z đc chắc là bỏ nhí r...-cô thư kí tắc lưỡi

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13

Chap 13 -bây h đi đâu-anh hỏi nó

-ùm..đi đâu cũng đc tùy anh lựa chọn

-là em nói đấy-anh nở nụ cười đầy ẩn ý, anh đưa nó tới 1 cửa tiệm quần áo

-tôi đây làm gì-nó hỏi

-mua quần áo chứ còn làm gì

-ở nhà nhiều lắm rồi còn mua làm gì nữa

-đi thôi k ý kiến nhiều -anh đẩy nó vào

-chào mừng quý khách tới cửa hàng của chúng tôi-nhân viên cúi đầu, anh cứ thể kéo nó đi như ở nhà mk đi hết gian hàng này đến gian hàng khác đến khi quay lại trên tay cả 1 đồng, anh bắt nó vào mặc thử bộ nào anh cũng lắc đầu khi thì kêu trùng, lúc thì bảo rộng, hết k hợp, k đẹp, lại ngắn quá, kín quá, hở quá anh bắt nó thay đi thay lại vài chục bộ

-k thay nữa-nó quát lên-lấy đại 1 cái là đc chứ gì cứ bắt người ta thay ra thay vào mệt chết đi đc mà-nó gất tùm lum làm mọi người ở đó ai cũng nhìn vào nó

-vk à đừng nóng-anh cố nói to để cho mọi người nghe thấy

-vk này-nó đập cho anh 1 phát

-thế k phải vừa nãy ai nịnh nọt người ta thế nhỉ-anh cố ý nhìn ra chỗ khác

-anh.....hừ....để tôi tự chọn -nó đi tới 1 gian hàng khác và đã chọn đc cho mk 1 bộ quần áo-xong rồi đi thôi-đầu đưa đây anh xem-anh giật cái túi nó cầm-k lấy quần áo nữa lấy váy đi-tôi k thích váy đó-nhưng anh thích-thích thì anh đi mà mua rồi đem về mà mặc-anh chạy đi tìm lần này đã chọn đc 1 bộ ưng ý-em mau mặc vào cho anh-k-có mặc k thì bảo-k mặc-nó vẫn ngoan cố-hay em muốn anh mặc cho hả-anh ghé sát mặt mk vào mặt nó cười nham hiểm thì bị nó cốc cho 1 nhát-anh thử xem anh mà động vào tôi thì đừng có trách tôi ra đường mà ở-hờ hờ ai mới là người phải ra đường-anh....tránh ra-nó đẩy anh-z bây h có mặc k-anh nhấn mạnh lại-k-anh lôi nó vào phòng thay đồ 5 phút sau-AAAAAA...-tiếng la hét của anh vang lên anh đã bị nó đẩy ra ngoài-thần kinh, động cốn,thiếu năng biến ngay cho tôi-nó quát-em làm gì z hả-anh cũng k kém 1 lúc sau nó bước ra trên người đã mặc chiếc váy mà anh đưa-điên cũng phải vừa thôi tôi chịu hết nổi rồi đấy-nó hùng hổ-ĐI VỀ-nó đi ra trước anh đi theo sau Tại nhà hàng Nó gọi rất nhiều đồ ăn anh phải há hốc mồm ra nhìn nó ăn khi buồn hay bức tức thì nó càng ăn nhiều nó ăn mà chẳng để ý rằng mọi người đang nhìn nó-em ăn từ từ thôi có ai ăn mất đâu-anh vừa nói đã bị nó lườm chấy xém-em ăn như z k sợ béo sao-béo đc đã béo từ lâu rồi k phải đợi đến hôm nay mới béo-nó vừa ăn vừa nói-ừ ừ em cứ ăn đi hết gọi thêm cũng đc-anh cũng phải bó tay vs nó -lát tôi muốn về nhà anh đi cùng chứ-ừ cũng lâu r chưa về thăm ba mẹ vk-nó k nói gì tiếp tục ăn k phải bởi vì nó chót hứa vs Ánh thì nó đã đuổi anh đi từ lâu rồi k đuổi thì nó cũng k còn ngồi đây mà ăn vs anh đặc biệt là cái lúc trong cửa hàng quần áo nó chỉ muốn sé xác anh ra ngay lập tức nhưng cái gan của nó bé lắm k dám làm thế đâu. Nó ăn xong đứng dậy -đi thôi-nó giục anh-à..ừ.. -anh đứng dậy theo nó-đợi anh đi lấy xe đã-k cần đâu tôi muốn đi xe bus anh cảm thấy k thích thì tôi cũng k épbin...bin...tiếng còi xe bus vang lên vừa dừng lại nó bước lên luôn anh cũng k có lí do gì để phản đối nên cũng lên theo nó. Nó chọn cái ghế ở hàng cuối cùng ngồi cạnh cửa sổ anh cũng ngồi kế bên nó hai người k ai nói vs ai câu nào k khí như trùng xuống nhuộm màu tâm trạng mỗi người 1 suy tư của riêng mk k ai biết đc đối phương đang nghĩ gì. Tối tram cuối nó và anh mới xuống xe hai người đi trên con đường vắng vẻ vì bây h trời đã tối rồi-em có hay đi bộ ở đây k-anh lên tiếng phá vỡ bầu k khí yên tĩnh-thường xuyên là đường khác-con đường này có vẻ rất vắng người-ở khu này đc vài 3 hộ dân sinh sống cứ đến tối là chẳng ai dám ra ngoài nên hầu như là k có người ở đây vào buổi tối-nó giải thích-vậy à-anh gật gù-nhưng sao em lại hay đi bộ ở đây đừng bảo anh là lại sạch đó nha-đứng rồi đó.....A..tối nhà rồi-nó chạy vào trong sân-bame con về rồi-con về rồi đó hả -mẹ nó chạy ra -sao hai con tối đây khuya z-ba nó hỏi-tại tụi con đi chơi nên ghé qua thôi-vào trong đi k đứng ngoài này nữa-mọi người nói chuyện vui về hôm nay có lẽ nó rất vui vì nó cười rất nhiều. Nó và anh nói chuyện tới khuya mới về-bây h về bằng gì-đi bộ -anh chêu nó -ý kiến hay-câu nói của nó như dội gáo nc lạnh vào người anh-anh cho xe tới đón rồi-anh chán nản, vừa dứt lời thì xe tới 2 người trở về nhà

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14

Chap 14

Về nhà nó phi thẳng vào phòng tắm ngâm mk trong bồn tắm ở ngoài anh thấy lâu quá nên đập cửa

-huong em làm gì trong đó mà lâu z

-tắm chứ còn làm gì

- mau mở cửa cho anh-anh vẫn đập cửa

-k mở

-có mở k thì bảo?-anh gằn giọng

-k

-anh phá cửa đấy

-cứ thử xem-nó nhớ ra-ây đừng ..tôi ra ngay là đc chứ gì-nó vội mặc quần áo đi ra thấy anh đang ngồi nghịch máy tính nó tức nhưng k làm gì đc nó đi xem tv tới gần sáng mới ngủ. Ngày ngày diễn ra như z cứ đến tối là anh lại cầu nhàu vs nó việc ngủ chung chăn và nó lại cho anh 1 câu xanh rờn "xuống đất" nên anh lại thôi. Bí quá k biết làm cách nào nên anh đem hết chăn trong nhà đi giấu k để nó tìm thấy sau đó vận điều hòa xuống 15 độ lúc đầu nó vẫn ngang ngạnh k chịu nằm nhưng cái giá lạnh làm nó k thể chịu đc bắt buộc nó phải chui vào chăn anh đc nc lần tới ôm nó thật chặt làm nó k thể giãy giụa đc hậu quả là hôm sau người nó đau ê ẩm nó chẳng muốn dậy để đi học vì sự nghiệp đến lớp nó k thể cưỡng lại đc nó phải dậy thôi. Nó k thêm ăn sáng mà đi học luôn anh trông thấy cũng chỉ cười vì bây h đã có Ánh làm tài xế cho nó r. Sáng nào Ánh cũng phải è lưng ra đạp xe chở nó đi học. Hôm nay lớp nó có tiết thể dục lại trùng vs "ki" của nó, đang giữa buổi học nó đau bụng quặn quại phải xuống phòng y tế. Nó nằm đấy cô giáo cho nó uống thuốc giảm đau nhưng k đỡ, nó xin phép về nhà bảo nhò Ánh trở nó về. Ánh lục tung cái tủ thuốc nhà nó nhưng chẳng tìm đc viên nào phù hợp nó đành phải vác cái bụng đau đi mua thuốc cũng may hiệu thuốc cách nhà nó k xa

-đã đỡ hơn chưa -Ánh hỏi sau khi nó đã uống thuốc

-ừm cảm ơn-nó cười hiền, rất ít khi nó cười kiểu này đa số nó toàn cười gượng k à.

-mày nghĩ đi để tao đi nấu canh gừng cho

-tao biết rồi-Ánh đi nấu canh gừng cho nó cảm thấy nó ổn rồi mới về. Đến tối anh về thấy nó nằm trên giường anh thấy lạ nên hỏi thăm

-em sao z

-k

-sao lại nằm đây bị bệnh à-anh đưa tay sờ trán nó-k sốt k bị gì cả thể e bị sai z

-đã bảo là k sao rồi mà ra chỗ khác đi tốt nhất là k nên vào đây-nó gắt

-nhưng em k sao thật chứ-anh hỏi lại

-k....ra ngoài..-nó quát-phiền chết đi đc-a h chẳng hiểu gì tại sao nó lại gắt vô cớ z chứ anh chưa từng thấy nó như z (ryo:anh thấy r còn kêu k thấy.....anhđâu??? Bao h ? Khi nào?.....ryo:vừa xong đó thôi.....anh ừ nhi*gãi đầu gãi tai*) Anh gọi đồ ăn đem vào cho nó

-em ăn đi kéo nguội

-cứ để trên bàn lát tôi ăn

-ừ cần gì cứ gọi anh

-anh thích làm ôsin z sao-nó chêu

-ừ nhưng chỉ làm cho em thôi-anh gật gật

-....-nó cười-hôm nay anh ngủ ở phòng khác đi

-sao z?-anh nhìn nó khó hiểu-

- anh chỉ làm theo là đc rồi trong thời gian này tôi k muốn ai làm phiền z ha đi ra ngoài dùm đi-nó phẩy tay

-ờ-anh đi ra mà cứ nghĩ về nó k hiểu nó bị làm sao mà gắt, còn nữa nó rất lạ lúc thì hiền lành lúc thì cáu gắt vô cớ.

Xin lỗi vì k thể đăng thương xuyên*cúi đầu*. Cảm ơn vì các bạn đã ủng hộ truyện của mk.

Phần k liên quan

hsgd hduđ sý adsk jgdu hfjdgm dhd hdg hdyb nd sgs ssfs dsý dý ydvd td dtk gd cgs dks dk fh dje ehe dud djcs djdvş hd sj sjd sgs skd jdbd sjd gdlđ
sdh hs chs shsv jsv jsvd hdv shsb shs djsbd djđ kdbđ ksfjfk lu e ats qt tsv ssb á sts kg fkg sk

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Chap 15:

-anh để trên bàn r ra ngoài đi. Hôm nay anh cũng ra phòng khác mà ngủ-nó nói k thêm nhìn anh lấy 1 cái, giọng nhàn nhạt

-sao cơ? Sao lại đổi phòng -anh hét lên k cam tâm, về mặt giận dữ nhưng đến khi nó bảo qua phòng khác thì anh ngủm luôn lủi thủi đi ra ngoài. Cả đêm nó lại bị con đầu bụng hành hạ k sao ngủ đc đến gần sáng mới thấy đỡ hơn vừa chợp mắt đc 1 lúc thì lại bị anh làm phiền, đang buồn ngủ + mệt nó quát tháo ầm ĩ

-biến ra chỗ khác cho ng ta ngủ phiền quá...-nó lại chìm vào giấc ngủ nhưng đc 1 lúc nói lại phải mở miệng nhưng k có câu gắt nữa

-xin phép hộ tôi nghỉ 3 ngày nha-nói xong câu đó nó ngur k biết trời trăng gì lun. Anh rất thắc mắc tại sao 1 đứa chăm học như nó lại xin nghỉ tận 3 ngày lận mà chỉ có ở nhà ngủ, có 1 điều bất thường nữa hôm nay Ánh cũng k có đi thuê bao, gọi cho mẹ nó thì chỉ nhận đc câu nói "con k phải lo nó k sao đâu thời gian này đừng làm phiền nó là đc", vậy là anh bó tay thật r, thôi thì nghe lời mẹ vk k làm phiền nó z nhưng anh đâu thể k lo lắng đc đến công ti thì chỉ mong đc về nhà. Mấy ngày nó ở nhà cứ như kiểu là bị cấm túc vậy, suốt cả ngày hết lên giường lại xuống giường, quanh ra quanh vào trong gian phòng nói chung nó cảm thấy mk giống như kiểu đang đi tù z, k có việc gì làm hết xem phim mà có phải cái gì cao siêu đâu toàn anime k à, k xem thì lại đọc truyện đủ thể loại, ngoài ra nó còn chơi games giết thời gian k thì vào face nói chuyện vs nhỏ Ánh là hết. Cũng may thời gian nghỉ phép của nó cũng k quá dài nó thật sung sướng nhảy như 1 con tăng động trong phòng, ngày nó đi học trở lại cũng là ngày nó "hết" vậy nên nó mới dờ dại ra vậy đó. Nó vui về đến lớp vs Ánh như mọi khi nhưng có 1 tin k hay đến vs lớp nó

-các em về chỗ nào cô có chuyện cần thông báo-cô giáo khàn cả giọng vì quát lũ học sinh nghịch ngợm của mk

-tin gì vậy cô

-tốt hay xấu ạ

-im ngay- cô giáo quát rất ít khi cô lên lớp mà quát học sinh cũng tại bọn này cứ nhon nhon như thể nói k đc đánh k đc thì chỉ quát thôi mà quát cũng k đc nữa thì bó tay chấm com chấm vi en thuì

- im lặng và nghe đây...-cuối cũng cái lớp cũng im lặng đc nhưng vẫn còn tiếng rì rầm cuối lớp nói chung như z cũng đủ làm r

-...sắp thi hết năm r lo mà chuẩn bị đi-bao h thi vậy cô-1 h/s hỏi

-um...cuối tháng sau còn chính xác thì k biết-cả lớp ai cũng lo lắng cho kì thi này vì là thi cuối năm nên k thể lơ là đc ng thi nằm rạp ra bàn than thở, ng thi quay xuống bàn dưới tám chuyện nhưng nội dung cuzng là kì thi mà thôi, còn nó hả vắn bình chân như vại nó k hề cảm thấy lo lắng chút nào. Theo phương châm của nó "đc thi đc k đc thi thôi" nhưng có bao h nó k thi đc đâu kiểu thế đấy. Hết buổi học Ánh lại xé nó về tận nhà như thường ngày

-mày có lo k?-Ánh hỏi khi thấy nó im lặng

-k tao đang đói đây này trưa nay ăn ít quá-nó nói r xoa bụng

-tao k hỏi mày chuyện đó chuyện kia cơ, chuyện thi cử ấy-Ánh thờ dài chán nản k ngờ trong lúc này mà nó lại có thể hiểu nhầm ý của cô như z

-à k, sao z? ...mày hiểu tao mà đúng chứ

-ờ có gì k hiểu ck yêu của mày đã hướng dẫn cho r còn đâu phải k-Ánh trề môi trên nó

-ck con gì vớ vẩn-nó đập và lưng cô 1 cái phải nhảy dựng lên

-đến nhà mày r còn k mau xuống đi tính ngồi thế này đến bao h

-ủa nhanh z sao..tao vào đây bye nha

-bye

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16

Chap 16

Nó về nhà trong tình trạng toàn thân mất sức do đói nó vào bếp kiểm xem có gì ăn ngay đc k nhưng chẳng có gì lót dạ cả nó lại phải hi hục đi nấu com mân com đc dọn ra mà chẳng muốn ăn nữa nó ra phòng khách ngồi thì nhớ đến kì thi liền lấy lịch ra xem thấy bên dưới có dòng chữ "sn Nhất Bảo" đc đánh dấu đỏ, nó chẳng bận tâm chỉ chú ý đến ngày thì "còn dài chán cứ chơi đã" nó nhìn ngày mà nghĩ. Tập đoàn Sapphire and sweet Sau khi anh hợp xong định gọi cho nó báo rằng hôm nay anh về muộn anh sức nhớ ra nó hông có phone anh hơi thất vọng nên sau khi rời khỏi CT liền đi mua lun cho nó rùi mới về nhà. Thật tiếc là nó đã ngủ mất tiêu rồi cò đâu anh đặt trên bàn rồi vào bếp xem có gì ăn k thấy có mâm com đã dọn sẵn anh cũng thắc mắc nhưng cái bụng nó biểu tình kinh quá nên anh ăn lun chẳng suy nghĩ nhiều. (ryo: anh này k sợ trong đồ ăn có độc hay sao mà trông thấy đã ăn lun r.....nhất bảo: độc? Vớ vẩn còn lâu nhá!.....ryo: anh biết là k có *nhìn*..... Nhất bảo :đương nhiên *ngẩng cao đầu*.....thiên hương: tôi cho độc vào đây anh chuẩn bị chết đi là vừa *khoanh tay trc ngực*.....nhất bảo: anh sẽ k tin em làm như z

đầuryo: anh ơi đọc mà chỉ ý nói là...anh ăn xong đảm bảo bị táo tháo ruột *cười*.....nhất bảo: hà...oẹ *nôn*.....ryo +
thiên hương: hahaha *cười ra nước mắt*nhất bảo: có ai k cứu..hepl me..)

Hôm sau nó dậy sớm hơn mọi khi vì hôm trc nó đi ngủ sớm mà, vscn rồi vào bếp tìm xem có gì ăn, nó ngồi đợi Ánh cả tiếng đồng hồ mà chẳng thấy đâu
đã sắp vào lớp r mà. Anh từ trong phòng đi ra thấy nó vẫn ngồi đó thẫn thờ

-vẫn chưa đi học sao-đáp lại anh là cái lác đầu từ nó

-đợi Ánh?-anh hỏi nó cũng chỉ gật đầu, nó liên tục nhìn vào đồng hồ mặt sị ra

-anh đưa tôi đi học đi muộn lắm r-bây h nó mới nói đc 1 câu, nghe câu nói này từ nó anh vui lạ thường vội lấy cặp r đưa nó đi.

TRƯỜNG STAR

Ngôi trường mà nó đang theo học, cũng đã gần tới h vào lớp học sinh tới rất đông ai nấy đều vội vàng và nó k ngoại lệ xe vừa dừng thì nó vội xuống xe
chạy đi

-khoan đã-anh ngăn lại, nó nhìn anh vs con mắt khó hiểu kèm theo thông điệp "có gì nói nhanh lên tôi k rảnh"-cái này cho em-anh dúi vào tay nó cái điện
thoại, nó cũng đang vội nên cứ thế mà cầm thôi chạy vội vào lớp, nhìn nó vào r anh ms cho xe chạy đi. Nó đặt cặp lên bàn thờ hồn hèn do phải chạy mà

-sao đi muộn z mà làm gì cứ như mà đuổi ấy-Anh đứng trc mặt nó nói liền bị nó lườm chấy xém

-đi học k qua gọi ng ta là sao?

-hơ hơ cứng quên r hả hết 1 tháng r-Anh nhìn nó cười, nó đang giận nghe câu đó mặt nghệt ra

-sao nhanh thế đc-nó vẫn k tin (ryo: chị ơi tham vừa thôi hết 1 tháng r mà vẫn còn muốn ng ta chờ là sao.....T.Hương: liên quan à phần đi cho
khuyết mắt)

-mày đang nằm mơ à-nó vẫn cố gắng tính xem thời gian Ánh chờ nó đã đc 1 tháng chưa.

-hai bạn ở đây sao mà hương sao tới muộn z-tuyệt đi ra chỗ hai đứa nó đang đứng

-tại Ánh k đi rù nên cứ ở nhà chờ thôi-nó trả lời

-này này đừng đồ thừa nha-Anh tự nhiên bị lôi vào liên phân bác

-đc r dừng-tuyệt đứng ra can ngăn k nhờ xảy ra vấn đề gì đó thì khổ

-cũng may chưa có vào lớp mk vẫn chưa đc coi là mất gương mẫu-nó vừa dứt lời thì chuông vào lớp kêu lên

-mồm thiêng thế- Ánh phải bó chiếu vs nó lun

-tao biết sao đc có vẻ như câu nói của tao như dự đoán tương lai thì phải vừa nói cái đã hiệu nghiệm r

-thôi bớt tự sướng đi sắp sắp trường đến nơi r-Anh và tuyệt đi về chỗ. 5 tiết học dai dẳng cuối cùng cũng dứt nó lững thững bóc ra về đang k biết về
bằng phương tiện gì thò cổ 1 chiếc xe hơi dừng ngay trc mặt nó, 1 ng đàn ông mặc véc đen bước ra

-tiểu thư mời lên xe chủ tịch đã dặn tôi tới đón tiểu thư-ng đàn ông đó cúi đầu và đương nhiên có ng tới tận nơi đón như vậy tại sao nó lại k đi cơ chứ đờ
tốn tiền bắt taxi. Trên xe nó nhận đc tin nhắn từ nhất bảo "em đã về chưa xin lỗi vì k đến đón em đc" ng gửi là "ông xã", nó nhìn cái tên "ông xã" ngứa
mắt nên đã đổi lại thành "tên khùng" r tự cười 1 mk. Về nhà nó thấy ba mẹ chồng mk đã ở nhà

-ba mẹ về bao h z-nó vừa về đã hỏi

-uk mới về thôi đi học mệt k con-mẹ ck nó hỏi thăm

-cũng bình thường thôi ạ...con về phòng đây-nó xin phép r chuồn lun, nó vừa vào đã lao tới cái giường nằm lun ra đó đc 1 lúc nó bật dậy lấy 1 bộ váy
trắng vào nhà tắm (ryo:có 1 sự thay đổi đột ngột k biết trời có mưa hay bão k *nhìn trời đen xì*.....nó mi im ngay ai mượn nói mà
nói.....ryo:ô hay nhì mồm ai ng đấy nói cầm đc sao.....nó: có muốn ta cắt lưỡi đi k *cầm dao*.....ryo:ui chuồn thôi *chạy*)

-chà ai đây -mẹ ck nó nịnh bợ

-mẹ đừng chêu con nữa-nó cười cười đến nó cũng k biết vì sao mk lại lấy váy nữa

-chắc sắp bão r-ba ck nó chêu

-ba này! Thôi thì cứ coi như con đang trải nghiệm ha

Chương 17

chap 17:

Lúc anh về thấy ba mẹ mk đang nói chuyện rôm rả vs 1 ng con gái anh cũng k quan tâm lắm chỉ hỏi cho có thôi

-ba mẹ nhà mk có khách à?-anh lúc này k trông thấy mặt nó vì nó ngồi quay ng lại mà

-khách?...ừ-bà cười đầy ẩn ý. Anh k để ý nụ cười của bà nên cũng coi nó là khách lun, anh vào phòng k thấy nó tìm khắp phòng cũng k thấy, anh thấy lạ thường thì nó sẽ ở trong phòng mà đọc sách sao hôm nay k thấy đâu hay nó chưa về. Anh liền r phòng khách hỏi ba mẹ

-ba mẹ vk con về chưa-anh hỏi đầy lo lắng

-nó về r-bà trả lời mà mắt cứ nhìn chăm chăm vô nó

-vk con đâu r ạ-anh sốt sắng, mắt nhìn xung quanh

-cô ấy đi chơi vs bạn r-nó giả giọng nói thì thoảng còn cười run ng

-chơi? K thể nào suốt ngày cắm đầu vào sách vở thì biết chơi là gì (anh ui sắp đai r mà k biết dám nói xấu trc mặt chị ý)

-con đang nói xấu vk hả-ông Lâm nói thêm vào anh vẫn ngẩng cao đầu ra về ta đây hiểu biết

-đấy k phải là nói xấu mà là nói đúng sự thật-anh vẫn tin chắc rằng mk lun là ng đúng

-điều gì khiến anh nói là cô ấy k biết đi chơi-nó mĩa sao bây h nó lại thấy ghét anh đến z ghét cay ghét đắng cơ (ryo: ô hô hô chị ơi ng ta bảo ghét của nào trời trao của đó đấy.....nó im và biến đi để im cho ng ta nói chuyện *lờm*)

-ờ thì...tôi thấy....thấy thế...vậy thôi.-anh áp úng vì đâu có chắc chắn đâu

-vậy thì anh nói sai về tôi rất nhiều r đi điều tra lại đi-nó đứng lên tiến về phía anh, anh sững ng "vk mk đây sao có tin đc k đây?", lúc này nhìn nó rất đẹp nhưng có 1 cái gì đó u uất khó nói anh là ng từng trải cũng k thể lí giải nổi nó có quá nhiều thứ mà anh k biết gia đình k biết và ngay cả bạn thân như Ánh cũng k biết.

-hơ hơ thì ra khách mà ba mẹ nói là đây-anh ngượng k nói lên lời (ryo: anh ơi chuẩn bị bìa đỡ chưa.....anh: *ngây ngô* làm gì z em.....ryo: chị ý chuẩn bị cho anh lên thót đấy...anh yên tâm đi em sẽ ủng hộ... ..anh: cảm ơn em đã ủng hộ anh *sụt sùi*.....ryo: ai nó em ủng hộ anh em ủng hộ chị hương cơ mờ anh đừng tưởng bỏ *cô vũ* chị cơ chai dzô em ủng hộ chị đến cùng.....anh: sao em ác thế k giúp anh lại còn đứng đó kêu gào cái gì.....ryo: *hồ to* ai có súng dùng súng ai có dao dùng dao k có dao đứng sau kêu gào cổ vũ.....anh: *méo mặt*)

-em thay đổi đột ngột quá anh k nhận ra em lun nhưng mà em đẹp thật đó- anh k biết làm gì quay ra nhìn nó mong rằng nó k giận mk

-có đột nhưng k có ngột

-ừ ừ-anh gật đầu đại cho qua chuyện cười vs nó, ông bà Lâm từ nãy tới h chỉ có ngồi xem chuyện cười miêxn phí mà nhân vật chính k khác lại chính là con trai và con dâu của mk, 2 ông bà xem thì thoảng lại rung ng lên vài cái do nhìn cười-ba mẹ con về phòng đây -nó xin phép r đi vào trong anh cũng đi theo nó lun. Vẫn như mọi khi nó lấy sách ra đọc anh thấy z cũng cầm theo 1 quyển sách ra ngồi đọc vs nó, nhưng thực chất đâu có đọc đâu có mà ngồi đọc ké của nó ý, anh cảm thấy tự nhiên mk hóa thành nhân vật trong truyện này r vs anh là nhân vật chính còn nó là nữ chính 2 ng yêu nhau rất nhiều cùng nhau trải qua những khó khăn của cuộc sống, đang tưởng tượng sâu thì nó gấp lun quyển sách lại lờm anh 1 cái, cất sách đi nó lên sân thượng hóng gió. Gió về đêm rất lạnh nó đứng xoa 2 cánh tay thì có 1 cái áo phủ lên ng nó là của anh mặc cho nó, cái áo nhìn thật mảnh mai nhưng sao nó lại cảm thấy ấm đến z chứ. Nó cứ đứng như z nhìn vào k trung, dưới ánh trăng đêm nó thật đẹp nhưng cũng thật mỏng manh giương như chỉ cần chạm vào là nó sẽ biến mất z càng như z anh lại càng muốn bảo vệ nó hơn. Đến bên nó cùng ngắm cuộc sống về đêm vs nó, lần này nó k tránh anh cũng k nói gì 2 đánh ng 1 cao lớn 1 nhỏ bé như hòa vào cũng thiên nhiên chàng trai sẽ lun bảo vệ cho cô gái và hai ng sẽ bên nhau hạnh phúc nhưng có đc như z thật hay k đều dựa vào cả hai tốt đẹp hay bản cùng cũng là do cả 2 tạo nên. Trời về khuya hơn lúc này con buồn ngủ ập đến vs nó, hôm nay nó rất dễ ngủ vừa nằm xuống đã ngủ sâu k biết trời trăng gì. Ngày ngày trôi qua cuộc sống của nó vô cùng an nhàn cũng k hề có 1 chút gợn sóng nào cho đến 1 ngày nó tình cờ phát hiện 1 điều vô cùng thú vị.....

Chương 18

Chap 18:

CT Sapphire anh sweet

-chủ tịch có chuyện k hay r-cô thư kí hót hải chạy vào

-nói-anh lạnh giọng

-1 số dự án của công ti chúng ta đã bị đối thủ lấy cắp r ạ, vài bản hợp đồng cũng xảy ra vấn đề, 1 số đối tác còn muốn hủy hợp đồng vs chúng ta-cô thư kí trình bày 1 lèo k ngừng nghỉ, anh lắng nghe từng chữ 1 nhưng gương mặt k biểu lộ bất cứ cảm xúc nào, chỉ im lặng mà thôi

-tôi biết r ra đi-anh ra lệnh cho cô thư kí r nờ máy tính ra xem xét lại mọi thứ 1 lượt để xem cái gì còn cái gì mất, anh k tin trong công ti có ng dám làm chuyện này nếu để anh biết là có thì ng đó k toàn mạng đâu, anh lướt trên bàn phím nhanh như máy đường như k có 1 chút nào gọi là sẽ dừng lại, cứ lướt vậy cho đến khi môi anh nhếch lên thành nụ cười thì khi đó mới dừng lại. Dời khỏi công ti anh đến 1 quán bar....RẦM...đạp cửa bước vào gây chú ý vs nhiều ng nhưng anh k quan tâm đi thẳng về phía phòng vip 1, tên đàn em thấy z thì chạy theo sau vào cùng

-báo cáo-anh ngồi xuống ghế nói

-bang Deathly thường xuyên đến bar chúng ta gây rối, nhiều lần còn đòi gặp bang chủ, sợ ng k vui nên em k dám báo

-đc r ra ngoài đi

-còn 1 điều nữa bọn chúng đang ở ngoài kia đập phá bang chủ tính thế nào-tên đàn em nhìn anh e dè

-đc tôi sẽ ra đó-vâng-tên đàn em lui ra thì anh cũng đi ra lun, vừa ra tới đã nghe thấy tiếng đồ vật lao vào nhau k mấy vui tai anh nhăn mặt đi tới phía sau tên đang phá đồ chỉ 1 cái đập vào gáy tên đó lăn quay ra đất mấy tên còn lại thấy z cũng dừng ngay hành động của mk lại nhìn anh vs con mắt ngạc nhiên

-mày là ai đừng có can chuyện của bọn ta-1 tên hách dịch nhìn anh, tên đó nói như z vì anh vẫn đang mặc quần áo công sở mà cứ nghĩ anh chỉ tới đây giải khuây thôi

-bang chủ Snow and blood-anh vừa nói đã tạo ấn tượng mạnh cho tất cả những ng đang ở đây

-thì ra là bang chủ cứ tưởng tên thừa hơi rồi việc nào dám xen vào chuyện của bọn này-1 tên đó nhón quanh 1 lượt r cười lớn

-các người đến đây chắc là tìm tôi nói mau muốn gì?-anh nhìn tên đó vs con mắt chết chóc

-vậy tôi cũng xin nói thẳng bang chủ chúng tôi muốn thách đấu vs anh địa điểm là ngoại thành chiều mai

-đc tôi đồng ý-tên đàn em định nói gì đó nhưng bị anh ngăn lại

-vậy đc r...về-tên đó ra lệnh kêu mấy tên còn lại lùi cả thằng vừa bị anh đánh bất tỉnh, anh k nói gì nhiều chỉ lêu tên đàn em dọn dẹp lại r cũng r khỏi đó lun. Vừa tới nhà anh đã bắt tay vào việc lấy lại những thứ đã mất

-ê...làm gì đấy-nó trở về thấy anh đang ngồi trong phòng nhưng giường như câu hỏi của nó chỉ có mk nó nghe đang vui vẻ muốn rủ anh đi chơi ai ngờ là đây...làm nó mất cả hứng

-thần kinh...tên khùng...bị điếc há-im lặng

-hàizzz tôi k ngờ anh lại bị điếc-nó quay đi k thèm đếm xỉa nữa thì

-ồn ào quá đi ra ngoài đi nói nhiều thế k thấy chán à-anh vẫn k rời mắt khỏi màn hình máy tính

-tôi....đc r tôi đi-nó bỏ ra phòng khách ngồi để lại k gian cho anh, anh làm việc nhưng đầu lại k tập trung vào công việc lúc này mới chợt nhận ra là nó giật mk toan đứng dậy ra xin lỗi nhưng công việc còn đang làm dở k thể bỏ đó đc nên anh k đi xin lỗi mà vẫn ngồi lì ở đó nhìn chăm chăm vào máy tính, anh nghĩ "thôi kệ lát nữa ra xin lỗi cũng đc" đây là lí do củ chuỗi nhất mà Ryo từng biết đã đi theo đuôi ng ta lại còn thoi kệ thì bỏ tay rồi.

Chương 19

Ông bà Lâm trở về thấy nó đang ngồi xem ti vi, 2 ông bà cười cười quay ra nhìn trời k biết có đồ mưa hay k mà con dâu hôm nay lại có tâm trí xem ti vi mà k đọc sách

-ba mẹ mới về-nó quay ra chào lấy lệ

-uk ta thấy con rảnh nhĩ...Nhất bảo về chưa? -bà lâm nhìn vòng quanh

-ạ r ở trong phòng ạ -nó chỉ tay theo hướng cửa nhưng mắt k thèm nhìn (ryo:k nhìn là đúng Ryo cũng đồng ý có ai quát vk thể k.....nó; k liên quan đến mi nhá biến biến.....ryo:em đang đứng về phía chị đấy.....nó:k cần,phần *phẩy tay*.....ryo:*dối*)

-úi trời chịu khó theo kiểu gì đây- bà lâm đi vào phòng con trai mk

-ra ngoài-anh lạnh giọng

-con ăn nói như z vs mẹ sao-bà già vờ dối

-mẹ à con rất bận mẹ ra ngoài đi-lúc này anh mới ngẩng đầu lên nói nhẹ nhàng bà cũng k trách anh vì bà biết anh làm việc rất cực nhọc k hề dễ dàng chút nào vs lại Nhất Bảo rất ít khi vừa về nhà đã lao đầu vào công việc mà thường ngồi trò chuyện vs ông bà Lâm k thì cũng tìm cách tiếp cận nó mà thôi nhưng hôm nay có 1 ngoại lệ không hề nhỏ...

-uk con cứ làm đi để mẹ ra ngoài-bà mỉm cười đóng cửa ra ngoài, để anh làm việc. Bà vừa đi ra vừa cười vui vẻ, bà biết con trai mình làm người tham công tiếc việc nhưng hôm nay bà được chursng kiến tận mắt con trai mình mang công việc về nhà làm riết như vậy.

- nó làm gì vậy - ông Lâm hỏi

- chắc công ti có việc đột suất nên nó phải sử lí tài liệu

-uk- ông Lâm gật gù, cả ba không ai nói thêm câu nào cả nó chăm chu xem ti vi, ông Lâm đọc báo, bà Lâm đọc mấy quyển tạp chí làm đẹp thi thoảng còn gật gật r phá lên cười. Anh hoàn thành xong đóng hồ sơ đi ra khỏi phòng, hai bầu không khí rất khác nhau nhưng lại có điểm tương đồng-rất gượng gạo. Anh tiến lại gần nó thì nó ngồi nhích ra xa cứ thế nó cứ nhích thì anh cũng nhích 2 người không ai nhường ai cuối cùng nó phải đứng dậy bỏ về phòng, đóng cửa cái rầm nó tiếp tục công việc của mình là đọc tiểu thuyết say sưa tới nỗi mà anh vào cũng không biết. Biết mình làm sai anh lại gần

- vk à cho anh xin lỗi đi mà- anh trưng ra bộ mặt cún con nhưng nó có nhìn đâu (Ryo: anh ơi chị ý không nhìn thì anh biểu cảm làm gì cho một nhĩ.....N.Bảo: uk nhĩ quên mất tiêu *trở lại trạng thái bình thường*.....T.Hương: thành ý là đây *quanh tay trước ngực, ánh mắt giận dữ*.....N.Bảo: vk oi anh biết sai rồi tha lỗi cho anh đi mà *năn ni + lừm Ryo* dám sui đại con nhà người ta *lầm bầm*.....T.Hương: giận rồi * ngoảnh mặt đi*.....Ryo: chi chẳng quá đấy.....T.Hương: liên quan không *hếch mặt nhìn Ryo*.....Ryo: hình như ...không hề hề)

- vk oi anh biết lỗi rồi mà- mặc cho anh có năn ni i ôi đến đâu thì nó vẫn chẳng quan tâm với lấy cái heo-phôn đeo vào rồi bật loa mắc cao nhất tiết tục nghiền tiểu thuyết coi như không nghe thấy anh nói gì và cũng chẳng biết anh đang múa may quay cuồng cái gì nữa bởi nó đâu có quan tâm đâu....Tích ...tắc...tích...tắc...tiếng đồng hồ treo trên tường chạy thật đều đặn nhưng sao nó lại cảm thấy một đêm dài như vậy chứ.

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 20

Sớm hôm sau nó dậy sớm hơn mọi khi đơn giản chỉ là không muốn gặp mặt anh, nó nhăn mặt lại khi nghĩ đến khuôn mặt đáng ghét đó. Nhìn lại mình trong gương nó thở hắt ra 1 tiếng rồi bước khỏi WC lấy cặp sách đi học.

-Hương..vk à...vk oi...-anh dậy sau đi khắp nơi tìm nhưng chẳng thấy bóng dáng nó đâu, nhìn đồng hồ anh à lên 1 tiếng rồi đập tay vô đầu, 7h rồi đương

nhien lúc này nó đang ở trường rồi, anh làm bầm tự chửi mình ngu.

Trường Star

- Hương sao hôm nay giờ chúng đi học sớm vậy?- Ánh đập tay vô vai nó cười nói.

- sớm đâu như mọi khi mà chẳng qua hôm nay mầy đi muộn quá thôi- nó cũng cười nhiều lúc nó thắc mắc tại sao những lúc ở bên cạnh nhỏ Ánh nó lại cười nhiều thế không biết.

- à hôm nay được về sớm đây đi đâu chơi đi- Ánh rủ nó.

-uk nhưng đi đâu mới đc chứ

- ra ngoại ô đi lâu rồi không ra đó

-đc- nó vừa dứt lời thì chuông vào lớp vang lên, suốt buổi học chẳng có đứa nào chú tâm vào học đầu óc toàn để vào chuyện đi chơi thui số sướng thế không biết nữa Ryo đi học cả năm trời chẳng có ngày nào nghỉ hết á mệt mỏi.

Thấm thoát đã hết giờ học sinh đổ ra khỏi lớp gây huyên náo cả một khu còn nó với Ánh vẫn ung dung tự tại đi nghênh ngang, lấy xe rồi đạp ra khỏi cổng trường hướng thẳng ngoại ô mà đi.

-Hương...Hương ở kia đông chưa lại đó đi- Anh chỉ tay .

-chắc là cái lũ ăn không ngồi rồi tụ tập đánh nhau thôi

- đi xem thử không?- Ánh hỏi nhưng ánh mắt hiện rõ sự van nài.

- tùy- sự vui vẻ hiện lên trong đáy mắt Anh lại nó tới gần chỗ đó dựng xe một góc tiến lại gần. Sau một hồi chen lấn xô đẩy nó và Anh đã có một chỗ lí tưởng để nhìn rõ hai kẻ đang lao vào nhau như thiêu thân kia.

- ây sao tao thấy hai người này quen quen sao ý- Ánh xoa cằm suy nghĩ

-uk trông rất quen hình như là...- nó nhăn mặt suy nghĩ...Nhất Bảo, Minh Tuấn - nó khẽ thốt lên tạo sự chú ý cho những người đứng quanh, rất ít người có thể biết được tên thật của hai vị bang chủ này và người đứng cạnh nó và Ánh không ai khác lại là hai đây tớ trung thành của hắn và anh....Cạch....Hai khẩu súng được đưa lên đi thẳng vào đầu nó và Ánh.

- các người là ai mau khai đi?- một tên dí súng lên đầu nó nói, sự việc đã gây chấn động cho những người xung quanh và không ngoại lệ là hai cái tên đang đánh nhau kia cũng phải dừng lại để xem mặt kẻ to gan lớn mật dám gọi tên mình như một trò đùa.

- Hương?- Nhất bảo thốt lên làm nó cũng phải quay ra nhìn.

- đánh nhau vui vậy sao không rủ tôi theo vậy? - nó trờng mặt, đến nó cũng chẳng hiểu vì sao mình lại luôn muốn được anh quan tâm mặc dù anh luôn nói mấy lời làm nó phải nổi da gà.

- em đang làm gì ở đây?

- thì xem đánh nhau thôi- nó nhún vai không quên lườm cái thằng đang chĩa súng vô đầu mình kia (Ryo: thử hỏi xem ai có thể vui vẻ khi có người dọa sẽ giết mình không?.....nó: có đấy.....Ryo: ai?.....nó: anh ta *chỉ Nhất Bảo*.....Ryo:???).

- mau đi về đi- anh tỏ ý định đuổi khách ra hiệu kêu tên thuộc hạ của mình bỏ súng xuống.

- Cao Thiên Hương lâu rồi không gặp- bây giờ hắn mới lên tiếng.

- ờ thì ra là Minh Tuấn thiếu gia sao lâu rồi không gặp không ngờ lại có thể gặp cậu ở đây và trong cái hoàn cảnh này - nó cũng chẳng kiêng nể gì đáp lại hắn (Ryo: có luồng khí lạnh từ đâu bay đến ấy nhờ...hình như từ Nhất Bảo...có cái gì đó không ổn?)

- sao em lại quen với hắn vậy?- anh hỏi nhìn chăm chăm vô nó như kiểu muốn ăn tươi nuốt sống vậy và kèm theo thông điệp "nếu không nói rõ ràng thì đừng có trách". Nó nhận ra ánh mắt này nhưng vẫn không biểu hiện gì, chỉ coi như hư vô, thôi chỉ trong lòng mình biết còn người khác thì kệ thôi.

- là bạn học chung lớp- nó trả lời...

- CÁI Gì?- anh hét lên làm nó phải nhăn mặt lại

- Nhất Bảo tôi biết anh có cái chất giọng khỏe rồi vì vậy không cần anh phải thử giọng ở đây đâu tôi sắp lòi màng nhĩ ra rồi- Ánh nhăn mặt làm bầm (Ryo: làm bầm kiểu gì mà tất cả nghe thấy hết rồi còn đâu.....Ánh: phiền mi quan tâm à xéo ngay cho ta nhờ *phẩy tay*.....Ryo: tui đi thì ai viết tiếp.....Ánh: ặc!)

- đi về- anh

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21

Sớm hôm sau nó dậy sớm hơn mọi khi đơn giản chỉ là không muốn gặp mặt anh, nó nhắm mắt lại khi nghĩ đến khuôn mặt đáng ghét đó. Nhìn lại mình trong gương nó thở hắt ra 1 tiếng rồi bước khỏi WC lấy cặp sách đi học.

-Hương...vk à...vk oi...-anh dậy sau đi khắp nơi tìm nhưng chẳng thấy bóng dáng nó đâu, nhìn đồng hồ anh à lên 1 tiếng rồi đập tay vô đầu, 7h rồi đương nhiên lúc này nó đang ở trường rồi, anh lầm bầm tự chửi mình ngu.

Trường Star

- Hương sao hôm nay giờ chúng đi học sớm vậy?- Ánh đập tay vô vai nó cười nói.

- sớm đâu như mọi khi mà chẳng qua hôm nay mày đi muộn quá thôi- nó cũng cười nhiều lúc nó thắc mắc tại sao những lúc ở bên cạnh nhỏ Ánh nó lại cười nhiều thế không biết.

- à hôm nay được về sớm đây đi đâu chơi đi- Ánh rủ nó.

-uk nhưng đi đâu mới đc chứ

- ra ngoại ô đi lâu rồi không ra đó

-đc- nó vừa dứt lời thì chuông vào lớp vang lên, suốt buổi học chẳng có đứa nào chú tâm vào học đầu óc toàn để vào chuyện đi chơi thui số sướng thế không biết nữa Ryo đi học cả năm trời chẳng có ngày nào nghỉ hết á mệt mỏi.

Thấm thoát đã hết giờ học sinh đổ ra khỏi lớp gây huyên náo cả một khu còn nó với Ánh vẫn ung dung tự tại đi nghênh ngang, lấy xe rồi đập ra khỏi cổng trường hướng thẳng ngoại ô mà đi.

-Hương...Hương ở kia đông chưa lại đó đi- Anh chỉ tay .

-chắc là cái lũ ăn không ngồi rồi tụ tập đánh nhau thôi

- đi xem thử không? - Ánh hỏi nhưng ánh mắt hiện rõ sự van nài.

- tùy- sự vui vẻ hiện lên trong đáy mắt Anh lại nó tới gần chỗ đó dựng xe một góc tiến lại gần. Sau một hồi chen lấn xô đẩy nó và Anh đã có một chỗ lí tưởng để nhìn rõ hai kẻ đang lao vào nhau như thiêu thân kia.

- ây sao tao thấy hai người này quen quen sao ý- Ánh xoa cằm suy nghĩ

-uk trông rất quen hình như là...- nó nhắm mắt suy nghĩ...Nhất Bảo, Minh Tuấn - nó khẽ thốt lên tạo sự chú ý cho những người đứng quanh, rất ít người có thể biết được tên thật của hai vị bang chủ này và người đứng cạnh nó và Ánh không ai khác lại là hai đây tớ trung thành của hắn và anh....Cạch....Hai khẩu súng được đưa lên dí thẳng vào đầu nó và Ánh.

- các người là ai mau khai đi?- một tên dí súng lên đầu nó nói, sự việc đã gây chấn động cho những người xung quanh và không ngoại lệ là hai cái tên đang đánh nhau kia cũng phải dừng lại để xem mặt kẻ to gan lớn mật dám gọi tên mình như một trò đùa.

- Hương? - Nhất bảo thốt lên làm nó cũng phải quay ra nhìn.

- đánh nhau vui vậy sao không rủ tôi theo vậy? - nó trừng mắt, đến nó cũng chẳng hiểu vì sao mình lại luôn muốn được anh quan tâm mặc dù anh luôn nói mấy lời làm nó phải nổi da gà.

- em đang làm gì ở đây?

- thì xem đánh nhau thôi- nó nhún vai không quên lườm cái thằng đang chĩa súng vô đầu mình kia (Ryo: thử hỏi xem ai có thể vui vẻ khi có người dọa sẽ

giết mình không?.....nó: có đấy.....Ryo: ai?.....nó: anh ta *chỉ Nhất Bảo*.....Ryo:???)

- mau đi về đi- anh tỏ ý định đuổi khách ra hiệu kêu tên thuộc hạ của mình bỏ súng xuống.

- Cao Thiên Hương lâu rồi không gặp- bây giờ hân mới lên tiếng.

- ồ thì ra là Minh Tuấn thiếu gia sao lâu rồi không gặp không ngờ lại có thể gặp cậu ở đây và trong cái hoàn cảnh này - nó cũng chẳng kiêng nể gì đáp lại hân (Ryo: có luồng khí lạnh từ đâu bay đến ấy nhờ...hình như từ Nhất Bảo...có cái gì đó không ổn?)

- sao em lại quen với hân vậy?- anh hỏi nhìn chăm chăm vào nó như kiểu muốn ăn tươi nuốt sống vậy và kèm theo thông điệp "nếu không nói rõ ràng thì đừng có trách". Nó nhận ra ánh mắt này nhưng vẫn không biểu hiện gì, chỉ coi như hư vô, thôi chỉ trong lòng mình biết còn người khác thì kệ thôi.

- là bạn học chung lớp- nó trả lời...

- CÁI Gì?- anh hét lên làm nó phải nhăn mặt lại

- Nhất Bảo tôi biết anh có cái chất giọng khỏe rồi vì vậy không cần anh phải thử giọng ở đây đâu tôi sắp lòi màng nhĩ ra rồi- Ánh nhăn mặt làm bầm (Ryo: làm bầm kiểu gì mà tất cả nghe thấy hết rồi còn đâu.....Ánh: phiền mi quan tâm à xéo ngay cho ta nhờ *phẩy tay*.....Ryo: tui đi thì ai viết tiếp.....Ánh: ẶC!)

- đi về- anh

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Chapter 22:

Sân sau của trường Star

- nói gì thì nói luôn đi?- nó hạ thấp giọng mang vẻ chán nản.

- tôi thích em

- rồi sao? Còn gì thì nói nốt đi.

- chẳng lẽ em không thấy gì sao?

- tôi biết anh là người thông minh vì vậy nên tôi cũng không muốn nói nhiều làm gì...tôi là người đã có gia đình cái này anh biết rõ rồi phải không?

- có gia đình thì sao chứ em cũng đâu có thích hân ta đâu- hân cảm thấy bất bình cho mình, nhiều lần hân muốn buông bỏ tất cả sống như một người bình thường hưởng thụ cuộc sống vinh hoa phú quý mà từ trước đến nay hân vẫn sống nhưng hân nhận ra rằng cuộc sống trước kia của hân thật vô vị biết bao từ khi nó bước vào cuộc sống của hân mọi thứ đã thay đổi, hân biết mình sống vì cái gì. Dù nó xuất hiện trong cuộc đời hân chỉ trong thời gian ngắn nhưng cũng đủ để hân nhận ra mình vẫn còn có mục đích sống hơn. Nhưng khi biết nó đã là hoa có chủ nhưng vì sao hân lại không thể buông bỏ được như vậy và dẫn đến ngay hôm nay có lẽ hân đã quyết định cướp hoa rồi.

- thích hay không đó là việc của tôi anh quan tâm làm gì chứ?- nó không muốn thêm một người nào phá hỏng kế hoạch của nó đặt ra ngay lúc đầu cả vì khi thêm 1 chút muối vào món ăn thôi thì món ăn đó đã chuyển sang vị khác rồi, cũng giống như kế hoạch được đặt sẵn thì càng không thể để một chi tiết nhỏ làm hủy hoại được.

- được rồi anh không cần phải nói gì thêm đâu mọi chuyện của tôi tôi tự lo liên còn anh...tôi nghĩ anh nên từ bỏ sớm đi không có kết quả gì đâu- nó bỏ đi phía xa có 1 bóng hình luôn dõi theo nó không ai khác chính là Nhất Bảo anh hứa sẽ luôn dõi theo nó và cũng sẽ không bao giờ buông tay, anh đã nghe hết tất cả cuộc đối thoại giữa nó và hân, anh cười nhẹ quay đầu bước đi, nó đã cho anh cơ hội tại sao lại không nắm bắt cơ chứ, anh yêu nó sâu đậm quá mà cũng chẳng có lý do gì để bỏ nó cả. (anh: thế mới đúng chứ Ryo em làm vậy là quá chuẩn luôn đó.....ryo: chuyện em mà đã ra tay thì gạo xay ra cám nhưng anh phải nên nhớ rằng em đây vẫn được mệnh danh là Devil vì vậy mà anh đừng mừng sớm.....anh: cái đó em không phải lo anh đây xoay kiểu gì cũng được..... Ryo: anh nì đang ảo tưởng kìa bà con.....anh: ATSM sao? Em đang mơ giữa ban ngày đó à? Những điều anh nói đều là sự thật hiểu chưa còn không biết thì ngâm ngay miệng lại nhá.....Ryo: miệng ai người ấy nói anh liên quan gì cơ chứ.....ryan: mi mà còn nói nữa ta cắt lưỡi mi bây giờ.....ryo: anh ơi không phải dọa thế đâu bình thường em đã bị người ta thành kẻ câm rồiryan:!!! có vấn đề rồi.)

Nó đi thẳng xuống căn tin ngồi vừa đặt mông xuống còn chưa nóng chỗ thì Ánh cũng bước vào 4 mắt nhìn nhau thầm gửi thông điệp cho nhau bằng mắt,

các bạn đừng thấy phi thường nhá vì khi hai người đã hiểu nhau rồi thì chỉ cần nhìn sắc mặt hay hành động là biết đối phương muốn gì và cần làm gì.

- ăn gì tao đi lấy - Ánh hỏi nó- như mọi khi đi- nó trả lời lại

-uk- Ánh quay đi cũng vừa lúc hấn và anh bước vào khi đi qua nó anh khẽ xoa đầu rồi ngồi xuống phía đối diện nhưng đáp lại anh là sự thờ ơ từ nó, nó chỉ cúi gầm mặt chẳng thèm nhìn lấy một cái coi như bơ luôn. Ánh mang đồ ăn tới đặt trên bàn, nó cố gắng ăn thật nhanh để tránh mặt anh

- tôi ăn xong rồi- nó đứng dậy Ánh cũng theo sau nó. Hai đứa ngồi ngoài ghế đá không ai nói với ai câu nào đơn giản chỉ là đợi, chờ đợi nó lên tiếng. Nhưng lúc nó buồn hay gặp chuyện khó khăn thứ giúp nó tốt nhất chính là ở cạnh nó không cần phải mở lời chỉ cần có đủ kiên nhẫn để ngồi đợi nó nói ra tất cả mà thôi. Càng tò mò sẽ càng làm xì trét của nó tăng lên và hậu quả là nó sẽ nổi giận bất cứ lúc nào và bất cứ khi nào khi đạt đến đỉnh điểm. Nếu chỉ như vậy mà xong thì sẽ trở về bình thường nhưng ngược lại nó sẽ coi kẻ đó thành kẻ thù của mình không đội trời chung.

- cảm ơn vì đã ngồi cạnh tao- nó nói

- không sao tao hiểu mày mà nếu là tao thì cũng sẽ không chịu được nữa là mày một con nhỏ thích sự yên tĩnh và ghét phiền toái chẳng đâu vào đâu.

- thanks for your know to me

- nothing- nó gật đầu cười mỉm Ánh

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Đêm hôm đó nó lên ra ngoài vào một cửa hàng làm tóc, nó kêu người ta làm xoắn cho mình rồi về nhà trèo lên giường ngủ luôn. Sáng sớm nó đã ra khỏi nhà vì không muốn chạm mặt ai trong nhà với bộ dạng này, và đây cũng chính là bước đầu trong kế hoạch của nó. Và điều đó sẽ khiến nó thay đổi hoàn toàn từ 1 cô gái với sở tại ăn mặc giản dị giờ thành cô gái với phong cách đậm chất quý tộc. Đạo bước trên vỉa hè vào buổi sáng trong công viên sẽ khiến cho tâm hồn con người trở nên thư thái hơn bao giờ hết, nó ngồi xuống ghế đá tận hưởng cơn gió ban sáng mang lại đợi đến khi gần vào học nó mới tới trường.

Anh dậy sau không thấy nó đâu, lục tìm khắp nhà cũng không thấy nghĩ rằng nó đi học rồi nhưng tới trường rồi thì hỏi ai cũng bảo nó chưa có tới, hỏi Ánh thì nhỏ chỉ nhún vai tỏ vẻ không biết. Đúng lúc đó sân trường nhộn nhạo hẳn lên vì sự xuất hiện của nữ sinh không ai khác chính là nó, đi đến đâu mọi người chỉ chỗ bàn tán đến đấy.

- có chuyện gì vậy?- anh hỏi 1 học sinh đang đứng trước cửa lớp nhìn ra sân trường

- có học sinh mới chuyển tới cô ấy đẹp lắm - nam sinh đó nói rất hiện rõ hai hình trái tim to bở chàng muốn rớt ra ngoài luôn. Nó bước xuống ô tô đã trở thành tâm điểm chú ý của mọi người, để cho da mặt mình dày thêm chút nữa nó đi thẳng về lớp

- chúng mày thiên thần học lớp 11A2 kìa- 1 học sinh kêu lên

- trời ơi xinh quá

- chắc tao chết mất...tao siu đây..

Nó và lớp mà mọi người cứ há hốc mồm ra nhò kể cả hai tên kia chỉ có điều không thái quá như những người khác mà thôi. Khi nó yên vị tại chỗ thì cả hai mới hoàn hồn

-cô là ai?- đồng thanh tập 1

- tại sao lại ngồi ở đây- tập 2

- đừng nói theo tôi- tập 3

- cậu...- tập 4

- hai người thôi đi ồn ào quá- nó cúi đầu nó có thay đổi nhưng không thể lột xác thành 1 con người hoàn toàn khác được và điều nó giữ lại được đó chính là tính cách thích sự yên tĩnh.

- rốt cuộc cô là ai?- anh hỏi

- "thì ra không nhận ra mình, càng tốt khả khả"- nó nghĩ- tôi là người giám hộ của cô Cao Thiên Hương hôm nay tôi sẽ đi học thay cô ấy- anh trầm ngâm rồi gọi cho nó nhưng không có người bắt máy anh lo lắng nhưng không thể về được.

Reng reng reng

- vào lớp rồi chán quá thể - học sinh A than vãn

- lại phải nghe giảng đạo rồi- học sinh B

- cô không được ngồi ở đây - hấn ngăn cản khi nó định ngồi xuống

- thế tôi ngồi ở đâu?- nó hỏi ngược lại

- đâu cũng được- nó gật gù ra chỗ Ánh ngồi, sau một hồi to nhỏ với Ánh và tuyết nó đã cho hai đứa kia biết thân phận thật của mình, hai đứa nhìn nó như sinh vật lạ rồi lại lúi húi nói chuyện cũng may mà không bị giáo viên bắt gặp.

"em Cao Thiên Hương lớp 11A2 lên phòng hiệu trưởng có người cần gặp..." loa thông báo của nhà trường vang lên làm nó nhẩn mặt.

- sao gọi lắm thế nhỉ - nó làu bàu

- đi đi người ta quý mới gọi chứ bình thường chẳng ai thèm nhòm tới ấy chứ- Ánh cười chiều nó, nó cũng mỉm cười lại lết cái thân lên phòng hiệu trưởng.

Cốc cốc cốc

- mời vào- tiếng thầy hiệu trưởng vọng ra, nó bước vào phòng

- thưa thầy em là Cao Thiên Hương

-à ba mẹ em gặp- hiệu trưởng hơi sững sốt nhưng không thể hiện quá rõ trên khuôn mặt

- đây có phải con tôi không vậy- bà Cao nhìn nó từ trên xuống dưới rồi lại từ dưới lên trên

- là con mà mẹ- nó vén hết tóc lên thì bà à lên 1 tiếng mỉm cười với nó, cuối cùng thì nó cũng đã thấy đôi rồi, biết nhìn ra xa hơn ngoài cuộc sống chứ không phải ngày ngày cầm đầu vô mấy quyển sách, điều này làm bà rất mừng như vậy là bà đã yên tâm rồi.

- con mới thay đôi có 1 chút thôi mà chẳng ai nhận ra con gì cả - nó phụng phịu

- được rồi, nghe mẹ nói này ba mẹ chuẩn bị đi nước ngoài nên con phải ở lại lo mà chăm chỉ học hành đọc ít tiểu thuyết thôi nghe chưa

- ba mẹ đi nước ngoài sao? Không cho con đi con giận đó- nó dậm chân giả vờ giận dỗi

- tại ba mẹ đi gấp quá không kịp nói cho con biết thôi đừng trách ba mẹ nha - mẹ nó vuốt tóc nó

- ba mẹ bao giờ bay

- 11h trưa nay

- bây giờ mới có 8 giờ...được ba mẹ cho con đi với- nó mừng rỡ

- nhưng còn việc học của con với việc bêh nhà chồng...

- cái đó ba mẹ không cần phải lo cứ quyết định thế nhá- nó vui vẻ quay ra nói với thầy hiệu trưởng- thưa thầy thầy làm giúp em 1 cái giấy chuyển trường được không?

- được- hiệu trưởng viết viết cái gì đó vào vài tờ giấy rồi đóng dấu lên- đây là giấy chuyển trường em chỉ cần điền thêm tên trường vào là được còn đây là hồ sơ của em- hiệu trưởng rút trong hộc bàn 1 bộ hồ sơ đưa cho nó

- em cảm ơn thầy, sau này trở lại nhất định em sẽ hậu tạ thầy- nó cười nói vui vẻ bước khỏi phòng hiệu trưởng, nhưng ngược lại với nó có người cảm thấy bồn chồn không yên linh cảm như sắp mất một thứ gì đó.

Nó vội về nhà sắp xếp đồ đạc, nó chuyện cho ba mẹ chồng nó biết ông bà Lâm chỉ gật đầu cũng không nói gì thêm vì ông bà chỉ nghĩ nó và anh giận nhau nên nó mới quyết định đi chỉ vài hôm nữa là trở về thôi mà nó cũng chẳng nói mình sẽ định cư bên đó một thời gian khá dài. Nó ra sân bay, trước khi lên máy bay nó chào tạm biệt và cũng là lời xin lỗi vì đã ra đi đường đột với Ánh, sau đó nó mới gọi cho anh. Ánh và anh sau khi nghe nó nói chuẩn bị ra nước ngoài, đang trong giờ học chạy xồng xộc ra ngoài mà không xin phép làm cả lớp chỉ biết há hốc mồm ra nhìn. Phi ngay đến sân bay nhưng đã quá trễ, nó đã đi rồi còn đâu. Nó không nói sẽ đi trong bao lâu nên ai cũng nghĩ nó chỉ đi trong 1 thời gian ngắn để xả xì trét mà thôi nhưng không ngờ nó đi lâu quá.

Sau khi nó đi anh nghỉ học tập trung vào công việc, suốt ngày chỉ có công việc để không còn nhớ về nó nhiều nữa, trên bàn làm việc, trên tường, trong phòng ngủ chỗ nào cũng là ảnh của nó mà toàn là ảnh chụp lên bởi nó không thích chụp ảnh chút nào nên anh chỉ có chụp lên mà thôi. Còn hấn ư, lập tức thuê thám tử đi tìm nó nhưng kết quả cũng chỉ là con số không và công việc của tất cả mọi người lúc này chính là...chờ đợi một ngày nó quay trở về..

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

5 năm sau

Nó quay trở về, nó của ngày hôm nay không còn như nó của 5 năm trước nữa, nó cứng chặc hơn, trưởng thành, chín chắn hơn, đặc biệt không ngu mà trở nên mạnh mẽ, không chịu khuất phục trước mọi trở ngại của cuộc sống. Nó thay đổi rất nhiều từ ngoại hình, tính cách, cách ăn mặc, lời nói, chỉ giữ lại được một thứ đó chính là kí ức, những kí ức vui buồn giận hờn đều sót một thứ nào.

Hôm nay nó về Anh không thể ra đón nó được, chỉ có ba mẹ chồng nó và ông chồng Nhất Bảo của nó mà thôi.

- ba mẹ...ở đây- anh vẫy tay ra hiệu

- chào ông bà thông gia- hai bên chào hỏi nhau

- con chào b...- nó chưa nói hết đã bị anh nhảy vô họng ngồi rồi (Ryo: ghét nhất là khi mình đang nói lại có một đứ từ nhiên ở đâu chui ra chen ngay giữa câu nói của mình.....nó: ừa đứng ừi cái thể loại đây chỉ muốn cho ngay cái dép vào mẹt mới yên cơ.....ryo: chuẩn)

- ba mẹ đây là ai vậy?- anh nhìn nó rồi quay ra ba mẹ vợ

- tôi là Liz bạn của Hương ở bên Anh, cháu chào hai bác - không đợi ba mẹ nó lên tiếng nó nói chen vô, ý định của nó là đã không biết thì cho không biết luôn cũng là một trò chơi thú vị đó thôi tại sao lại không biết tận dụng chứ, đây lại là một trò chơi miễn phí mà lo gì.

- ừk- anh gạt đầu cho qua rồi đưa mọi người ra xe

- thưa hai bác con xin phép về khách sạn trước xin thất lễ- nó rời khỏi sân bay về thẳng khách sạn ở, mà khách sạn này cũng chẳng xa lạ gì đối với nó vì đây là 1 nhánh nhỏ của tập đoàn shapire anh sweet, nhất Bảo đang có dự định mở thêm nhiều nhánh nhỏ khách và kinh doanh thêm nhiều mặt hàng mới mà hiện nay đang cần nhiều, đó là một bước mạo hiểm được thì được rất nhiều nhưng mất thì mất hết.

Trải qua một ngày ngủ nướng nó gọi điện cho Anh thăm hỏi

"alo ai vậy?"- đầu dây bên kia

"thiên hương đây mày định quên mất đứa bạn nói khổ của mày đó hả"

"ai mới là người quên mất bạn bè chứ mày là kẻ bỏ bạn"- Anh sùng cồ trong điện thoại

"điều đó tao biết chứ nhưng có một số lí do tao không thể giải thích được"

- mày đó có tâm sự thì huych toẹt ra có phải dễ chịu hơn không cứ giữ trong lòng là gì"

"mày không hiểu được đâu.."- hai đứa nói chuyện rất lâu nói với nhau rất nhiều nhưng chủ yếu nó chỉ hỏi về Anh còn khi Anh hỏi ngược lại thì nó cố tình lảng tránh vấn đề không muốn nói ra mọi chuyện bởi vì nó thấy trong lần này trở về Anh càng biết ít thì càng tốt cho Anh càng không bị nó gây ảnh hưởng, ngoài mục đích hoàn thành kế hoạch thì khi nó trở về còn mang biết bao nguy hiểm trở về cho bản thân, cho gia đình, cho những người xung quanh nó, những người luôn quan tâm đến nó và nó thì lại chẳng thích điều này chút nào.

Sau khi kết thúc cuộc gọi với Anh thì anh gọi điện tới-alo- nó trả lời

- "bao giờ em về?"

-vài ngày nữa có gì không

-"tại nhớ vợ chứ sao vợ đi lâu quá rồi đó"

- biết rồi khổ lắm có mỗi câu nói thôi mà nói đi nói lại không biết chán à- nó cau có

- "yêu vợ nhất"- anh nói nùi cúp máy luôn vì sợ nghe nó chửi chứ sao, những lần trước cứ mỗi lần nói câu này đều bị nó chửi cho té tát nên lần này rút kinh nghiệm nói xong cúp máy luôn. (ryo: chị ơi có vẻ chị ác quá nên anh ý mới sợ chị á.....nó: sợ sao? chỉ có bề ngoài thôi phải không? *liếc anh*.....anh: có lẽ là vậy.....ryo: cái gì zậy trời có ai nói cho con biết được không?.....nó + anh: NGU.....ryo: what?????).

Nguyên ngày hôm đó nó đi dạo phố mua một số đồ dùng cần thiết cho bản thân, đi vòng quanh thành phố chụp những kiểu ảnh đẹp mắt, trở về nó có vài chục cái ảnh phong cảnh, nó mỉm cười chúc mừng cho hành động của mình. Tốt đến nó lên mạng xem một vài tin tức thì thông báo của công ty Shapire and sweets đập ngay vào mắt nó lại còn được viết bằng màu chữ đỏ đặc biệt "Công ty Shapire and sweets tuyển thư kí, nhận luôn làm nhân viên chính thức không cần qua xét tuyển hay nhân viên thực tập", nó bật cười với cái thông báo có một không hai của anh. Trong 5 năm nó đi mà thay đổi quá nhiều khiến nó không thể nghĩ tới được những trường hợp này sẽ xảy ra. Lục tung đồng hồ của mình nó tìm hồ sơ xin tuyển làm thư kí, búng 1 cái vào tập giấy tờ nó mỉm cười rồi chuẩn bị mọi thứ thật tốt để ngày mai đi xin việc làm, chơi lâu như thế rồi thì bây giờ cũng phải có việc làm chứ cứ ăn không ngồi rồi như vậy thì lấy gì mà ăn.

Sáng hôm sau nó mang giấy tờ đến công ty vừa nộp vào đã được mời luôn rồi. Nó ngồi đối diện với người đánh giá nhân viên không nói gì nhưng người đang ngồi trước mặt cô cũng chẳng nói gì nốt cả hai cứ ngồi như vậy nhìn nhau, 1 lúc lâu sau người đó mới lên tiếng

- xin chúc mừng cô đã được nhận và có một điều tôi phải nhắc cô rằng nếu không chịu được thì đứng có cô không tốt đâu...- người đó bỏ đi khi ra đến cửa ngoài đầu lại.... Chúc một buổi sáng tốt lành, là phụ nữ thì không nên cau có như vậy sẽ rất mau già đó...- nó vẫn không hiểu gì chỉ nhún vai cho qua...

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Chapter 25:

- xin chúc mừng cô đã được nhận và có một điều tôi phải nhắc cô rằng nếu không chịu được thì đứng có cô không tốt đâu...- người đó bỏ đi khi ra đến cửa ngoài đầu lại.... Chúc một buổi sáng tốt lành, là phụ nữ thì không nên cau có như vậy sẽ rất mau già đó...- nó vẫn không hiểu gì chỉ nhún vai cho qua, dù có thắc mắc nhiều đến đâu thì vẫn vậy mà thôi đáp án chỉ là con số 0 nên muốn biết chi tiết vậy thì tại sao không đi thực nghiệm luôn.

Nó đảo bước tới phòng chủ tịch trên môi vẫn giữ nụ cười khiến không ít người tò mò nhưng cũng chẳng ai dám hỏi vì sợ bị liên lụy. Nó gõ Cửa phòng chủ tịch

- vào đi- 1 âm thanh trầm vang lên phát ra ngoài nếu là người bình thường đảm bảo sẽ không khỏi rùng mình lấy 1 cái nhưng nó thì ngược lại nó thấy vui vui lạ thường, vẫn giữa nụ cười đó nó đẩy cửa bước vào.

- thưa chủ tịch tôi là thư kí mới - nó tươi cười còn khuyến mãi thêm cái nháy mắt nhưng vị chủ tịch nhà ta đâu có để ý đâu, khôi phục lại vẻ mặt lạnh tanh lúc trước nó lui thủ ra ngoài, anh là nó mất hết cả hứng, ngồi phịch xuống chiếc ghế lúc đầu nó còn chăm chỉ nhìn vào dãy số liệu dài dằng dặc như không thấy điểm dừng rồi lại còn phải lên lịch làm việc cho anh quá là nhiều việc quá a, nó chán nản chỉ sau năm phút, bây giờ thì nó thấy hơi hận thật rồi, nó không ngờ làm việc cho anh lại chán như vậy biết trước nó đã ở nhà ngủ cho rồi làm một con mèo lười cũng tốt a. Nhưng sự thật thì hoàn toàn thì ngược lại nó đang cảm thấy vô mây tính nhưng không phải để làm việc mà để chơi games, vâng chính là chơi games á, dùng máy tính công ti chơi game quá thực Hương ti thật to gan a không sợ bị sa thải buổi đầu thử việc chứ, em đây thật sự báỉ phục, rất báỉ phục chị chắc phải gọi Hương ti là sư phụ mất thôi.

Trong lúc nó đang mải chơi thì vị chủ tịch đáng kính cùng chúng ta đã xuất hiện ngay trước bàn làm việc của Hương ti.

- cô Liz cô đang làm gì vậy?- thanh âm không trầm không bổng nhưng vẫn tạo cho người nghe cảm giác lạnh sống lưng như kiểu có ma đứng phía sau vậy.

- tôi đang chơi anh có mắt không biết nhìn hay sao...- nó chợt ngưng lại vội ngẩng đầu cười hề hề cho qua chuyện, vì nó là người sai đầu tiên mà phải có chút thành ý chứ phải không.

- cô..- anh bó chiếu rồi chẳng hiểu trong đầu nó đang nghĩ cái gì nữa đi làm mà đến đây lại khoong hề làm việc, anh cũng không muốn quản thúc nhân viên của mình quá chặt chẽ gắt gao vì làm như vậy sẽ khiến nhân viên cảm thấy chán nản làm việc không đạt hiệu quả một cách tốt nhất mà anh đặt ra, cũng bởi vì vậy mà nhân viên đều rất ưng công việc của mình dù có là chức vụ thấp nhất như những người lao công quét dọn, còn đối với cô gái trước mặt anh chính là Hương ti nhà ta đó a, anh lại rất muốn quản thúc đặc biệt là còn muốn lập cả giới nghiêm cho nó, thấy buồn cười phải không đối với anh lúc này nó chẳng khác gì một người lạ tại sao lại muốn quản thúc cơ chứ. Thật làm anh đau đầu mà!

- hề hề chủ tịch à tôi không có ý đồ đầu chỉ tại...tại...-anh nhủ mày mày nhìn cô...tại ở đây chán quá nên tôi mới chơi chơi chút thôi mà hihi..

- chán sao cô còn đi làm?

- thì cũng tại không có ai làm nên tôi mới tới chơi ý lộn tới làm thôi chẳng lẽ lại để cái ghế này trống lâu quá hay sao..- nó nói một lèo không ngừng nghỉ rồi ngược lên nhìn anh cười cười đến nó cũng còn chẳng hiểu hôm nay mình bị làm sao mà hôm nay cười nhiều đến vậy. Rất khó hiểu làm nó phải đau đầu suy nghĩ.

- cô tới đây chỉ với mục đích...chơi...- anh chưa nói hết câu thì đã bị nó cản lại vì nó còn nghe điện thoại làm anh có tức có cáu cũng vẫn phải im (Ryo: gì vậy trời đây có phải là chủ tịch lạnh lùng không vậy? Có ai nói cho tui biết hay không? >.<).

-alo-nó trả lời điện thoại- là tôi có gì không?...được rồi tôi đến liền..- cúp máy nó quay ra nhìn vị chủ tịch hết sức thân thương- chủ tịch à liệu anh có thể cho tôi nghỉ phép ngày hôm nay được không?- nhận ra trong chất giọng của nó có gì đó bất thường anh thần đoán cô gái này không dễ dàng bỏ qua mọi việc nếu chưa đạt ý nguyện nên gặt đầu cho đi. Nó lập tức rời khỏi công ti một cách nhanh nhất.

Bar Black Angle

Nó đập cửa đi vào gây sự chú ý cho mọi người, vì một cô gái mặc đồ công sở mà ngạo mạn còn đập cửa bước vào cũng khiến không ít người trong bar cảm thấy thú vị.

- chị hai- 1 tên chạy ra thông báo- bọn Snow anh Blood tới đập phá bar chúng ta còn có ý định cướp địa bàn của chúng ta

- được rồi - nó đi thẳng về phía nhóm người đó- bang chủ mấy người là ai có giỏi thì tới đây gặp mặt tôi- nó trầm giọng nhưng trong cái chất giọng đó hàn khí cộng sát khí toả ra nghi ngút.

K một con ranh như mày không cần phải biết đâu- tên đó khinh khỉnh nhìn nó, nó cáu rồi nha đã phá bar người ta bây giờ còn gọi là con ranh thì ai mà chả tức, tên này xác định rồi không chết cũng ngập ngoài. Nó mở bar này ba năm trước nhưng quy mô vẫn còn nhỏ lẻ nó cũng chỉ mở chơi vậy thôi còn bar chính của nó nằm ở bên Anh cơ, còn ở Việt Nam thì nó đợi khi nào trở về rồi mới tính mở rộng. Ryo cũng xin nhắc luôn khi sang Anh nó thấy mọi thứ bất lợi nên đi học võ phòng thân và một số môn khác như kiếm đạo, bắn súng. Đến nó cũng không ngờ mình lại học mấy môn này nhanh đến vậy.

Nó cáu rồi và nên luôn cho tên vừa phát ngôn kia 1 cú đấm văng và tên đó bị gãy vài cái răng luôn ạ nhìn nó với đôi mắt đỏ ngầu và mấy tên không biết đó cứ thể xông và nó như mấy con thiêu thân vậy á. Chỉ sau một thời gian ngắn mấy em đó nằm rạp dưới sàn không thể nhắc nổi người bị người của nó ném thẳng ra cửa không chút thương tiếc.

Tập đoàn Shapire anh sweet

- alo- anh nghe điện thoại sắc mặt khó coi vô cùng, đập điện thoại cái rụp, lấy vội cái áo trên ghế tức tốc rời khỏi công ti đến thẳng Snow anh Blood

- tại lại lại thành ra thế này? - anh mang gương mặt đen đối diện với những người có mặt tại đây làm ai cũng run sợ

- lão đại bọn em đã làm theo lời lão đại rồi nhưng khi đến chưa kịp nói gì đã bị một con nhỏ không rõ danh tính đánh thành ra thế này ạ- tên đó lắp liếm không dám khai thật anh dường như đã nhận ra điều đó trừng mắt nhìn

- nói! - âm thanh trầm rất trầm phát ra khiến mấy tên kia run sợ không dám hó hé câu nào vội quỳ xuống xin lỗi- một lũ vô dụng cút hết ra khỏi đây mau lên.

- vâng - tất cả lùi hết ra ngoài để lại anh một mình trong phòng đêm chiều suy nghĩ.

Nó sau khi giải quyết xong chuyện ở bar thấy rảnh nên về nhà mình chơi.

- ba mẹ -nó gọi to

- ủa con tới chơi đó hả- mẹ nó đi ra cười nói

- vâng

- chồng con đâu sao không đi cùng mà để con đi 1 mình vậy- bà thắc mắc

- chồng nào ạ con đã về nhà đâu

-con đó về đi không mọi người mong ba mẹ chồng con rất nhớ con đó

- vâng con biết rồi mà mẹ hôm nay cho con tá túc ở đây nha

-không mau về đi rồi xồn xếp lại mọi thứ trở về đi ở khách sạn vừa tốn kém lại chẳng được việc gì- mẹ nó nhắc nhở nhưng vẫn giữ nụ cười trên môi.

-yes madam- nó dơ tay kiêu quân đội vào nhà chào ba rồi mới trở về.

(còn tiếp)

Cảm ơn vì mina-san đã ủng hộ truyện của mình nhưng mình xin thông báo một tin rằng truyện này mình sẽ ngưng một thời gian mong mina thông cảm nha. Mình cũng không biết khi nào sẽ quay trở lại nhưng mình sẽ cố gắng trong thời gian ngắn nhất sẽ ra chap mong mina-san ủng hộ mình na. Arigatou~ *cúi đầu*

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26

Sau khi nhận được điện thoại nó xin nghỉ phép rồi rời công ti một cách vội vàng.

Bar Black Angel

Nó đập cửa bước vào gây không ít sự chú ý

"Chỉ hai Snow and blood tới đập phá còn muốn cướp địa bàn" tên quản lí thông báo ngắn gọn.

"ừ" nó đi thẳng về phía nhóm người kia "mấy người là ai?"

"con ranh như mày không cần phải biết" một tên đồ con nhìn nó khinh bỉ.

Cấu rồi nha, đã phá bar của người ta lại còn bảo nó là "con ranh" tên này hẳn không muốn sống nữa. (Nó mở quán bar này ba năm trước, ở bên Anh cũng có một cái nhưng lớn hơn, cái bên này nó chỉ mở cho có thôi đợi khi về mới quyết định tiếp tục hay không. Cũng xin nói luôn là khi sang Anh nó thấy mọi thứ rất bất tiện nên đi học võ, trà đạo, bắn súng, cung...và đạt thành tích xuất sắc).

Nó nhìn tên vừa phát ngôn một lượt không chán chờ cho tên đó một cái bạt tay rõ kêu.

"Có giỏi thì nhào vô" nó khiêu khích thế là mấy tên không biết trời cao đất dày dính bẫy nó lao vào đánh, chưa được bao lâu tất cả đã lăn ra đất.

"Về nói với bang chủ mấy người có ngon thì tới gặp tôi" tên cầm đầu ôm ngực lồm cồm bò dậy chạy chói chết những tên khác thấy thế liền chạy theo.

Tập đoàn Shapire and sweets

Anh đang ngồi trong văn phòng làm việc thì điện thoại kêu

"Alo"

"...."

"Được, tôi tới ngay"

"..."

Anh rời khỏi công ti tới bar Snow and blood

"Nói đi"

"Bang chủ bọn em nghe lời anh đến Black angel nhưng bị một con nhỏ không rõ lai lịch đánh ra như vậy"

"Tụi bay nhìn lại bản thân xem, không có lửa thì làm sao có khói"

"Bọn em biết sai rồi mong anh tha tội" cả đám cúi đầu

"Ra ngoài đi" Anh xoa thái dương mệt mỏi.

"Vâng"

Anh ngồi đăm chiêu suy nghĩ một hồi lâu rồi đến bar của nó. Còn nó đương nhiên là chuẩn từ lâu rồi như không về khách sạn mà về nhà ba mẹ nó

"Ba mẹ" nó gọi to

"Tối chơi đó hả"

"vâng"

"Chồng con đâu?Sao không đi cùng?"

"Chồng nào? Con đã về nhà đâu"

"Con đó!" mẹ nó cốc đầu nó "về nhà đi không mọi người mong"

"Con biết rồi mà, mai con về"

Hai mẹ con hàn huyên dăm ba câu rồi nó xin phép về khách sạn. Cũng bởi vì đêm đó nó mãi xem phim nên sáng hôm sau nó bị thiếu ngủ trầm trọng. Mở tủ lấy đại một bộ quần áo rồi mặc vào mà không hề nghĩ đến hậu quả. Nó mặc một chiếc áo sơ mi trắng, quần bò sơ vin, tóc cột lên bây giờ nhìn nó chẳng khác nào một cô một sách chính hiệu. Nó cứ vậy mà đến công ti, mọi người nhìn nó thì xà xào không ngớt nhưng nó mặc kệ vì cũng đã quen rồi. Anh ở trong phòng đi ra tính kêu nó đi mua cà phê thấy nó đang ngủ gật trên bàn liền đập bàn cái rầm làm nó giật thối tim tỉnh lại.

"Chủ tịch có gì phân phó" nó dụi mắt nói.

"Hương...em về bao giờ vậy?" Anh ngạc nhiên

"Lâu rồi" nó trả lời tự nhiên nhưng xức nhớ ra là... Anh và nó nhìn nhau, nó mặt méo xệch còn anh thì như bùng ra mọi chuyện

"Dám giấu anh hả!"

"Ai giấu? Giấu ai?" Nó vẫn giả vờ như ta chẳng biết gì.

Và sau một hồi qua lại nó đã bị anh lôi về nhà trước sự chứng kiến của toàn bộ nhân viên công ti.

"Êh... Làm gì vậy hả?"

"Nhìn không biết hay sao, chúng ta đi về đó"

"Làm gì? Đang trong giờ làm việc mà?"

"em còn biết đang troNg giờ làm việc anh còn tưởng em đến đó chỉ chơi thôi"

"Cái..." Nó cứng họng vì chính nó nói vậy mà.

Lâm gia

"Ba mẹ con đưa con dâu hai người về rồi" anh nói. Hai bậc phụ huynh đang nhàn nhã thưởng trà nghe vậy ngẩng đầu lên trông thấy nó vui vẻ ra mặt.

"Con về rồi hả mau lại đây cho ta nhìn kĩ cái nào" cả nhà nói chuyện vui vẻ đến tận khuya cũng may anh không có nói nó là Liz nếu không chắc nó chẳng biết giải thích thế nào nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27

Đêm khuya chính là lúc phải nghỉ ngơi. Nó và anh hết nhìn nhau rồi nhìn giường lớn.

"Vợ à đi ngủ thôi" nó giơ tay lên phòng thủ khi anh đang càng tiến gần vào nó.

"Đứng lại gần, tôi không khách sáo đâu nha"

"Vợ, em có thể làm gì được anh đây" anh lao vào nó thì nó tránh được, anh ôm hụt lên nằm xõng soài dưới nền nhà. Anh ngẩng đầu nhìn nó méo mào *-
*/ "vợ..." anh gọi. Nó nhìn anh về mặt có chút khó xử, chính cái phút đó mà nó bị anh bắt được ôm thẳng lên giường "vợ à, em thật mềm lòng nhưng không sao hết có anh đây rồi..."

"Tên khốn nạn mau buông" nó cố gầy khỏi anh.

"Vợ không được nói chồng mình thế. Không hay chút nào" anh nhỏ giọng nói làm nó càng bực hơn.

"Buông ra"

"Khuya rồi vợ đi ngủ lấy sức mai còn đi làm"

"Ai nói với anh mai tôi sẽ đi làm!"

"Vợ đang làm thư kí cho chồng còn gì"

"Mai sẽ có nhân viên mới thay tôi làm"

"Không. Chồng muốn vợ cơ" (Có gì đó sai sai) anh ôm chặt nó làm nó không thể nhúc nhích được.

"không cần biết" nó vừa nói vừa đẩy, khi tìm được cơ hội thích hợp thì...BUP...không ngần ngại đạp anh xuống giường.

"Sao em lại bạo hành chồng mình vậy chứ!" anh lồm cồm bò dậy

"Tránh xa tôi ra" nó lườm anh chầy xém. Biết làm sao được trước kia vốn rất tốt nhưng sau khi nó ra nước ngoài về thì lạnh nhạt, nghiêm túc, quyết đoán hơn. Liệu sự thay đổi này là tốt hay xấu anh không dám nói trước.

Một đêm không yên bình diễn ra như vậy.

Sáng hôm sau anh đến công ti trước nó đến sau, mọi người nhìn nó xì xào bàn tán

"cuồng vọng"

"Tuồng là thư kí mà lên mặt sao"

"Bị sa thải là cái chắc rồi"

"..."

Nó mặc kệ về bàn làm việc làm việc của mình. Vừa ngồi xuống thì có một cô gái tới, hỏi han đôi câu biết được đây là nhân viên nó mới tuyển hôm qua.

"Đi theo tôi" nó đứng dậy đưa nhân viên mới đi gặp hẳn.

"Chủ tịch tôi đưa nhân viên mới đến rồi" nó nói

"Anh đã nói với em rồi còn gì, anh muốn em làm" anh vẫn cúi mặt xử lí hồ sơ.

"Kệ anh tôi không biết, cứ quyết định vậy đi" nói rồi nó quay qua nhân viên mới "từ hôm nay cô chính thức là nhân viên công ti, có gì thắc mắc cứ gọi điện cho tôi"

"Cảm ơn chủ tịch cảm ơn phu nhân ạ" nghe cô nhân viên nói anh liền ngẩng mặt lên nhìn với ý vị sâu xa.

"Tôi nhận cô" anh tiếp tục làm việc nhưng để ý kĩ sẽ thấy nét cười trên khóe miệng. Nó nghe vậy cũng rất nghi hoặc nhưng tiếng chuông điện thoại làm nó gạt luôn sang một bên.

"Alo"

"..."

"Có chuyện đó sao?"

"..."

"Được tôi tới liền" nó cúp máy rời khỏi công ti.

Bạn đang đọc truyện *Tên Khùng! Sao Tôi Lại Lấy Anh Chứ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

